

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 660/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2075/92 en tot vaststelling van de premies en de garantiedrempels voor tabaksbladeren per soortengroep en per lidstaat voor de oogsten 1999, 2000 en 2001** 10
- Verordening (EG) nr. 661/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 15
- Verordening (EG) nr. 662/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 391/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Franse overzeese departementen 17
- Verordening (EG) nr. 663/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1832/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden 19
- Verordening (EG) nr. 664/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1833/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira 21
- Verordening (EG) nr. 665/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst 23
- Verordening (EG) nr. 666/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten 25
- Verordening (EG) nr. 667/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden 27

Prijs: 19,50 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 668/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira	29
Verordening (EG) nr. 669/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2565/98	31
Verordening (EG) nr. 670/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2566/98	32
Verordening (EG) nr. 671/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2564/98	33
Verordening (EG) nr. 672/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 200e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90	34
Verordening (EG) nr. 673/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de maximumaankoopprijs van boter voor de 236e inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 1589/87 bedoelde permanente inschrijving	35
Verordening (EG) nr. 674/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 28e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving.....	36
Verordening (EG) nr. 675/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1394/98 tot vaststelling van de balans en de steunbedragen voor de voorziening van de Canarische Eilanden met fokkonijnen in het kader van de in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad bedoelde regeling	38
* Verordening (EG) nr. 676/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de vijfde wijziging van Verordening (EG) nr. 785/95 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen	40
* Verordening (EG) nr. 677/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2789/98 tot tijdelijke afwijking van Verordening (EG) nr. 1445/95 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees	42
* Verordening (EG) nr. 678/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 houdende bepalingen voor de toekenning van steun voor de particuliere opslag van Pecorino Romano-kaas	43
* Verordening (EG) nr. 679/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2659/94 betreffende nadere regels voor de toekenning van steun voor de particuliere opslag van Grana Padano-, Parmigiano Reggiano- en Provolone-kaas	46
Verordening (EG) nr. 680/1999 van de Commissie van 26 maart 1999 houdende het besluit om geen gevolg te geven aan de offertes in het kader van de 220e deelinschrijving die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89 in het kader van de algemene interventie maatregelen is gehouden	47

- ★ Richtlijn 1999/19/EG van de Commissie van 18 maart 1999 tot wijziging van Richtlijn 97/70/EG van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt ⁽¹⁾ 48

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

1999/224/EG:

- ★ Besluit van de Raad van 22 februari 1999 tot sluiting van de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de staat Israël 50
- Overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de staat Israël 51
- Gemeenschappelijke verklaring 60

Commissie

1999/225/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 13 mei 1998 betreffende door Duitsland aan de onderneming Herborn und Breitenbach GmbH, voorheen Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, verleende steun ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1687*) 62

1999/226/EGKS:

- ★ Beschikking van de Commissie van 1 juli 1998 betreffende voorgenomen steun van de regio Friuli-Venezia-Giulia ten gunste van het staalbedrijf Servola SpA ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1941*) 69

1999/227/EGKS:

- ★ Beschikking van de Commissie van 29 juli 1998 inzake steun van de deelstaat Nedersaksen (Duitsland) aan Georgsmarienhütte GmbH ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2556*) 72

1999/228/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 5 maart 1999 tot wijziging van Beschikking 79/542/EEG van de Raad en van de Beschikkingen 92/160/EEG, 92/260/EEG, 93/195/EEG en 93/197/EEG wat betreft de veterinairerechtelijke voorschriften voor de tijdelijke toelating, het opnieuw binnenbrengen en de invoer in de Gemeenschap van geregistreerde paarden uit sommige delen van Saoedi-Arabië ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 496*) 77

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 659/1999 VAN DE RAAD

van 22 maart 1999

tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 94,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat deze verordening, onverminderd bijzondere procedurele voorschriften vervat in verordeningen voor bepaalde sectoren, van toepassing is op steun in alle sectoren; dat met het oog op de toepassing van de artikelen 77 en 92 van het Verdrag de Commissie op grond van artikel 93 van het Verdrag specifiek bevoegd is om te beslissen of staatssteun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, wanneer zij bestaande steunregelingen onderzoekt, zich over nieuwe of gewijzigde steunmaatregelen uitspreekt en optreedt wegens niet-nakoming van haar beschikkingen of van de aanmeldingsplicht;
- (2) Overwegende dat de Commissie, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, voor de toepassing van artikel 93 van het Verdrag een consistente praktijk heeft ontwikkeld en vastgesteld en in een aantal mededelingen bepaalde procedurele regels en beginselen heeft vastgelegd; dat het passend is deze praktijk bij verordening te codificeren en te versterken, teneinde doeltreffende en efficiënte procedures overeenkomstig artikel 93 van het Verdrag te waarborgen;
- (3) Overwegende dat een procedureverordening betreffende de toepassing van artikel 93 van het Verdrag de transparantie en rechtszekerheid ten goede zal komen;
- (4) Overwegende dat met het oog op de rechtszekerheid moet worden omschreven onder welke omstandigheden steun moet worden beschouwd als bestaande steun; dat de voltooiing en versterking van de interne

markt een geleidelijk proces is, wat tot uitdrukking komt in de voortdurende ontwikkeling van het beleid inzake overheidssteun; dat ingevolge deze ontwikkelingen bepaalde maatregelen die op het moment van hun inwerkingtreding geen overheidssteun vormden, steun kunnen zijn geworden;

- (5) Overwegende dat overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag geplande nieuwe steunmaatregelen steeds ter kennis van de Commissie moeten worden gebracht en alleen met haar toestemming tot uitvoering kunnen worden gebracht;
- (6) Overwegende dat de lidstaten op grond van artikel 5 van het Verdrag gehouden zijn om met de Commissie samen te werken en haar alle inlichtingen te verschaffen die zij behoeft om haar taken uit hoofde van deze verordening te kunnen vervullen;
- (7) Overwegende dat de termijn waarbinnen de Commissie het eerste onderzoek van aangemelde steunmaatregelen dient te beëindigen, dient te worden gesteld op twee maanden vanaf de ontvangst van een volledige aanmelding of van een behoorlijk gemotiveerde verklaring waarin de betrokken lidstaat meedeelt dat hij de aanmelding als volledig beschouwt omdat de door de Commissie gevraagde aanvullende informatie niet beschikbaar is of reeds is verstrekt; dat dit onderzoek om redenen van rechtszekerheid met een beschikking moet worden afgesloten;
- (8) Overwegende dat in de gevallen waarin de uitkomst van het eerste onderzoek de Commissie niet tot de slotsom kan brengen dat een steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, de formele onderzoeksprocedure dient te worden ingeleid, zodat de Commissie alle inlichtingen kan verzamelen die zij nodig heeft om de verenigbaarheid van de steunmaatregel te beoordelen en om de belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hun opmerkingen kenbaar te maken; dat de rechten van de belanghebbenden het beste binnen het raam van de formele onderzoeksprocedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag, kunnen worden gewaarborgd;

⁽¹⁾ PB C 116 van 16. 4. 1998, blz. 13.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 14 januari 1999 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 284 van 14. 9. 1998, blz. 10.

- (9) Overwegende dat de Commissie, na onderzoek van de door de belanghebbenden ingediende opmerkingen, haar onderzoek met een eindbeslissing dient af te sluiten zodra elke twijfel is weggenomen; dat, mocht het onderzoek niet binnen 18 maanden na het begin van de procedure zijn afgesloten de betrokken lidstaat in voorkomend geval om een beschikking moet kunnen verzoeken, die de Commissie dan binnen twee maanden moet geven;
- (10) Overwegende dat de Commissie, om de correcte en doeltreffende toepassing van de regels inzake staatssteun te waarborgen, de mogelijkheid moet hebben om een beschikking die op onjuiste informatie berust, te herroepen;
- (11) Overwegende dat de Commissie, teneinde de naleving te waarborgen van artikel 93 van het Verdrag, met name van de aanmeldingsplicht en de „standstill”-bepaling in lid 3 van dat artikel, alle gevallen van onrechtmatige steun dient te onderzoeken; dat met het oog op de transparantie en de rechtszekerheid de procedures voor dergelijke gevallen moeten worden vastgesteld; dat de Commissie bij niet-naleving door een lidstaat van de aanmeldingsplicht of van de „standstill”-bepaling niet gebonden mag zijn aan termijnen;
- (12) Overwegende dat de Commissie in gevallen van onrechtmatige steun het recht dient te hebben om alle nodige informatie te vergaren om een beschikking te kunnen geven en, waar nodig, onverwijld niet-vervalste mededinging te herstellen; dat het derhalve wenselijk is dat de Commissie jegens de betrokken lidstaat voorlopige maatregelen kan nemen; dat die voorlopige maatregelen kunnen bestaan in een bevel tot informatieverstrekking, tot opschorting of tot terugvordering; dat de Commissie bij niet-nakoming van een bevel tot informatieverstrekking in staat moet worden gesteld om op grond van de beschikbare inlichtingen te beslissen, en zich bij niet-nakoming van een opschortings- of terugvorderingsbevel rechtstreeks tot het Hof van Justitie te wenden overeenkomstig artikel 93, lid 2, tweede alinea, van het Verdrag;
- (13) Overwegende dat in gevallen van niet met de gemeenschappelijke markt verenigbare onrechtmatige steun, de daadwerkelijke mededinging dient te worden hersteld; dat het hiertoe noodzakelijk is dat de steun, met inbegrip van de rente, onverwijld wordt teruggevorderd; dat het passend is de terugvordering overeenkomstig de procedures van nationaal recht te doen geschieden; dat de toepassing van die procedures niet, door verhindering van de onverwijld en daadwerkelijke uitvoering van de beschikking van de Commissie, het herstel van daadwerkelijke mededinging mag beletten; dat de lidstaten daartoe dan ook alle nodige maatregelen moeten treffen om de effectiviteit van die beschikking te verzekeren;
- (14) Overwegende dat ter wille van de rechtszekerheid een termijn van tien jaar dient te worden vastgesteld, na het verstrijken waarvan geen terugvordering van onrechtmatige steun meer kan worden bevolen;
- (15) Overwegende dat misbruik van steun de werking van de interne markt op soortgelijke wijze kan beïnvloeden als onrechtmatige steun en dus volgens soortgelijke procedures moet worden behandeld; dat, anders dan onrechtmatige steun, mogelijk misbruikte steun al eerder door de Commissie is goedgekeurd; dat de Commissie derhalve geen terugvordering mag kunnen gelasten;
- (16) Overwegende dat in de verordening alle mogelijkheden moeten worden omschreven waarover derden beschikken om hun belangen in procedures betreffende overheidssteun te verdedigen;
- (17) Overwegende dat de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag verplicht is om in samenwerking met de lidstaten alle bestaande steunregelingen aan een voortdurend onderzoek te onderwerpen; dat het in het belang van de transparantie en de rechtszekerheid passend is de werkingssfeer van de samenwerking uit hoofde van dat artikel nader te omschrijven;
- (18) Overwegende dat, teneinde te waarborgen dat de bestaande steunregelingen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag dienstige maatregelen moet voorstellen indien een bestaande steunregeling niet of niet langer met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, en zij de in artikel 93, lid 2, van het Verdrag vastgestelde procedure moet inleiden indien de betrokken lidstaat weigert de voorgestelde maatregelen uit te voeren;
- (19) Overwegende dat het noodzakelijk is voor alle bestaande steunregelingen een algemene rapportageverplichting in te voeren, zodat de Commissie op doeltreffende wijze de nakoming van haar beschikkingen kan volgen en de Commissie en de lidstaten gemakkelijker kunnen samenwerken met het oog op het voortdurend onderzoek van alle bestaande steunregelingen in de lidstaten overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag;
- (20) Overwegende dat wanneer de Commissie ernstige twijfel koestert omtrent de nakoming van haar beschikkingen, zij over bijkomende instrumenten moet beschikken om zich ervan te kunnen vergewissen dat aan haar beschikkingen gevolg wordt gegeven; dat in dit verband controles ter plaatse een passend en nuttig instrument vormen, met name wanneer er sprake zou kunnen zijn van misbruik van steun; dat de Commissie daarom de bevoegdheid moet hebben controles ter plaatse te verrichten en zij, indien een onderneming zich tegen een dergelijke controle verzet, moet kunnen rekenen op de medewerking van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten;

- (21) Overwegende dat het in het belang van de transparantie en de rechtszekerheid dienstig is publieke informatie te verstrekken over de beschikkingen van de Commissie, terwijl terzelfder tijd het beginsel behouden dient te blijven dat beschikkingen in zaken van overheidssteun tot de betrokken lidstaat worden gericht; dat het derhalve passend is om alle beschikkingen die de belangen van de belanghebbenden zouden kunnen treffen, integraal of in de vorm van een samenvatting te publiceren of om van niet of niet integraal gepubliceerde beschikkingen exemplaren voor de belanghebbenden beschikbaar te stellen; dat de Commissie in de publieke informatie over haar beschikkingen overeenkomstig artikel 214 van het Verdrag de regels inzake de geheimhoudingsplicht dient na te leven;
- (22) Overwegende dat de Commissie in nauw contact met de lidstaten de mogelijkheid dient te hebben om uitvoeringsbepalingen vast te stellen die nadere regels behelzen inzake de procedures krachtens deze verordening; dat het dienstig is om, met het oog op de samenwerking tussen de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, een Raadgevend Comité inzake overheidssteun in te stellen dat dient te worden geraadpleegd alvorens de Commissie op basis van de onderhavige verordening uitvoeringsbepalingen vaststelt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMEEN

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

- a) „steun”, elke maatregel die aan alle in artikel 92, lid 1, van het Verdrag vervatte criteria voldoet;
- b) „bestaande steun”,
- i) onverminderd de artikelen 144 en 172 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, alle steun die voor de inwerkingtreding van het Verdrag in de respectieve lidstaat bestond, dat wil zeggen steunregelingen en individuele steun die vóór de inwerkingtreding van het Verdrag tot uitvoering zijn gebracht en die na de inwerkingtreding nog steeds van toepassing zijn;
 - ii) goedgekeurde steun, dat wil zeggen steunregelingen en individuele steun die door de Commissie of de Raad zijn goedgekeurd;
 - iii) steun die geacht wordt te zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 4, lid 6, van deze verordening,
- dan wel vóór deze verordening maar in overeenstemming met de onderhavige procedure;
- iv) steun die overeenkomstig artikel 15 als bestaande steun wordt beschouwd;
- v) steun die als bestaande steun wordt beschouwd, omdat kan worden vastgesteld dat hij op het moment van inwerkingtreding geen steun vormde, maar vervolgens steun is geworden vanwege de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt, zonder dat de betrokken lidstaat er wijzigingen in heeft aangebracht; maatregelen die vanwege de liberalisering van een activiteit door het Gemeenschapsrecht steun zijn geworden, worden na de voor de liberalisering voorgeschreven datum niet als bestaande steun beschouwd;
- c) „nieuwe steun”, alle steun, dat wil zeggen steunregelingen en individuele steun die geen bestaande steun is, met inbegrip van wijzigingen in bestaande steun;
- d) „steunregeling”, elke regeling op grond waarvan aan ondernemingen die in de regeling op algemene en abstracte wijze zijn omschreven, individuele steun kan worden toegekend zonder dat hiervoor nog uitvoeringsmaatregelen vereist zijn, alsmede elke regeling op grond waarvan steun die niet gebonden is aan een specifiek project voor onbepaalde tijd en/of voor een onbepaald bedrag aan een of meer ondernemingen kan worden toegekend;
- e) „individuele steun”, steun die niet wordt toegekend op grond van een steunregeling, alsook steun die op grond van een steunregeling wordt toegekend en moet worden aangemeld;
- f) „onrechtmatige steun”, nieuwe steun die in strijd met artikel 93, lid 3, van het Verdrag tot uitvoering wordt gebracht;
- g) „misbruik van steun”, steun die door de begunstigde wordt gebruikt in strijd met een beschikking die werd gegeven overeenkomstig artikel 4, lid 3, of artikel 7, leden 3 en 4, van deze verordening;
- h) „belanghebbende”, een lidstaat en een persoon, onderneming of ondernemersvereniging waarvan de belangen door de toekenning van steun kunnen worden getroffen, in het bijzonder de begunstigde van de steun, concurrerende ondernemingen en beroepsverenigingen.

HOOFDSTUK II

PROCEDURE BETREFFENDE AANGEMELDE STEUN

Artikel 2

Aanmelding van nieuwe steun

1. Tenzij anders is bepaald in verordeningen op grond van artikel 94 van het Verdrag of op grond van andere

desbetreffende bepalingen, wordt elk voornemen om nieuwe steun te verlenen tijdig door de betrokken lidstaat bij de Commissie aangemeld. De Commissie stelt de betrokken lidstaat onverwijld van de ontvangst van een aanmelding in kennis.

2. In de aanmelding verstrekt de betrokken lidstaat alle informatie die de Commissie nodig heeft om overeenkomstig de artikelen 4 en 7 een beschikking te geven („volledige aanmelding”).

Artikel 3

„Standstill”-bepaling

Op grond van artikel 2, lid 1, aan te melden steun mag niet uitgevoerd worden, alvorens de Commissie een beschikking tot goedkeuring van die steun heeft gegeven of wordt geacht die te hebben gegeven.

Artikel 4

Eerste onderzoek van de aanmelding en beschikkingen van de Commissie

1. De Commissie onderzoekt de aanmelding onverwijld na ontvangst. Onverminderd artikel 8 geeft de Commissie een beschikking overeenkomstig de leden 2, 3 of 4.

2. Indien de Commissie na een eerste onderzoek tot de bevinding komt dat de aangemelde maatregel geen steun vormt, stelt zij dat bij beschikking vast.

3. Indien de Commissie na een eerste onderzoek tot de bevinding komt dat de aangemelde maatregel, in zoverre deze binnen het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, van het Verdrag valt, geen twijfel doet rijzen over de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt, geeft zij een beschikking houdende dat de maatregel verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt („beschikking om geen bezwaar te maken”). In de beschikking wordt nader aangegeven welke uitzondering uit hoofde van het Verdrag is toegepast.

4. Indien de Commissie na een eerste onderzoek tot de bevinding komt dat de aangemelde maatregel twijfel doet rijzen over de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt, geeft zij een beschikking welke ertoe strekt de procedure overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden („beschikking tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure”).

5. De in de leden 2, 3 en 4 bedoelde beschikkingen worden binnen twee maanden gegeven. Die termijn gaat in op de dag na de ontvangst van een volledige aanmelding. De aanmelding wordt als volledig beschouwd als de Commissie binnen twee maanden na ontvangst van de aanmelding of van aanvullende informatie waarom was gevraagd niet om verdere informatie heeft verzocht. Deze termijn kan met toestemming van de Commissie en de

betrokken lidstaat worden verlengd. Indien nodig kan de Commissie kortere termijnen vaststellen.

6. Indien de Commissie niet binnen de in lid 5 genoemde termijn een beschikking overeenkomstig de leden 2, 3 of 4 heeft gegeven, wordt de steun geacht door de Commissie te zijn goedgekeurd. Daarop kan de betrokken lidstaat de maatregelen ten uitvoer leggen, na de Commissie hiervan vooraf in kennis te hebben gesteld, tenzij de Commissie binnen een termijn van 15 werkdagen na de ontvangst van de kennisgeving een beschikking overeenkomstig dit artikel geeft.

Artikel 5

Verzoek om informatie

1. Indien de Commissie van mening is dat de informatie die de betrokken lidstaat over een volgens artikel 2 aangemelde maatregel heeft verstrekt, onvolledig is, verzoekt zij om alle nodige aanvullende informatie. Wanneer de Commissie het antwoord hierop van de lidstaat ontvangt, geeft zij de lidstaat daarvan bevestiging.

2. Indien de betrokken lidstaat de gevraagde informatie niet binnen de door de Commissie gestelde termijn verstrekt of deze onvolledig verstrekt, zendt de Commissie een aanmaning, waarbij zij een passende bijkomende termijn vaststelt waarbinnen de informatie moet worden verstrekt.

3. Indien de gevraagde informatie niet binnen de gestelde termijn is verstrekt, wordt de aanmelding als ingetrokken beschouwd, tenzij ofwel de termijn vóór het verstrijken ervan met toestemming van de Commissie en de betrokken lidstaat is verlengd, ofwel de betrokken lidstaat vóór het verstrijken ervan, in een behoorlijk gemotiveerde verklaring, de Commissie heeft medegedeeld dat hij de aanmelding als volledig beschouwt omdat de gevraagde aanvullende informatie niet beschikbaar is of reeds is verstrekt. In dit geval gaat de in artikel 4, lid 5, vermelde termijn in op de dag na ontvangst van de verklaring. Indien de aanmelding geacht wordt te zijn ingetrokken, stelt de Commissie de lidstaat daarvan in kennis.

Artikel 6

Formele onderzoeksprocedure

1. De beschikking om de formele onderzoeksprocedure in te leiden behelst een samenvatting van de relevante feiten en rechtspunten, een eerste beoordeling van de Commissie omtrent de steunverlenende aard van de voorgestelde maatregel, alsook de redenen waarom getwijfeld wordt aan de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt. In de beschikking worden de betrokken lidstaat en de andere belanghebbenden uitgenodigd om hun opmerkingen mede te delen binnen een vastgestelde termijn die normalerwijs niet langer dan een maand mag zijn. In naar behoren gerechtvaardigde gevallen kan de Commissie deze termijn verlengen.

2. De ingekomen opmerkingen worden aan de betrokken lidstaat medegedeeld. Indien een belanghebbende hierom verzoekt op grond dat hem schade kan worden berokkend, wordt zijn identiteit geheim gehouden voor de betrokken lidstaat. Deze lidstaat kan op de ingediende opmerkingen reageren binnen een vastgestelde termijn, die normalerwijs niet langer dan een maand mag zijn. In naar behoren gerechtvaardigde gevallen kan de Commissie deze termijn verlengen.

Artikel 7

Beschikkingen van de Commissie tot beëindiging van de formele onderzoeksprocedure

1. Onverminderd artikel 8 wordt de formele onderzoeksprocedure beëindigd bij een beschikking als bepaald in de leden 2 tot en met 5.

2. Indien de Commissie, in voorkomend geval na wijziging van de aangemelde maatregel door de betrokken lidstaat, tot de bevinding komt dat die maatregel geen steun vormt, stelt zij dit bij beschikking vast.

3. Indien de Commissie, in voorkomend geval na wijziging van de aangemelde maatregel door de betrokken lidstaat, tot de bevinding komt dat de twijfel over de verenigbaarheid van die maatregel met de gemeenschappelijke markt is weggenomen, geeft zij een beschikking luidens welke de steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt („positieve beschikking”). In de beschikking wordt nader aangegeven welke uitzondering uit hoofde van het Verdrag is toegepast.

4. De Commissie kan aan een positieve beschikking voorwaarden verbinden die haar in staat stellen de steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te beschouwen, alsmede verplichtingen opleggen die het toezicht op de naleving van de beschikking mogelijk maken („voorwaardelijke beschikking”).

5. Indien de Commissie tot de bevinding komt dat de aangemelde steun niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, geeft zij een beschikking houdende dat de steun niet tot uitvoering mag worden gebracht („negatieve beschikking”).

6. Beschikkingen uit hoofde van de leden 2, 3, 4 en 5 worden gegeven zodra de in artikel 4, lid 4, bedoelde twijfel is weggenomen. De Commissie streeft er zoveel mogelijk naar binnen 18 maanden na de inleiding van de procedure een beschikking aan te nemen. Deze termijn kan worden verlengd in onderlinge overeenstemming tussen de Commissie en de betrokken lidstaat.

7. Wanneer deze termijn is verstreken, geeft de Commissie op verzoek van de betrokken lidstaat binnen twee maanden een beschikking op basis van de informatie waarover zij beschikt. In voorkomend geval geeft de Commissie, wanneer de verstrekte informatie niet toerei-

kend is om de verenigbaarheid vast te stellen, een negatieve beschikking.

Artikel 8

Intrekking van de aanmelding

1. Zolang de Commissie geen beschikking heeft gegeven overeenkomstig de artikelen 4 of 7, kan de betrokken lidstaat de aanmelding in de zin van artikel 2 ten gepaste tijde intrekken.

2. In de gevallen waarin de Commissie de formele onderzoeksprocedure heeft ingeleid, wordt deze door de Commissie beëindigd.

Artikel 9

Herroeping van een beschikking

Na de betrokken lidstaat de gelegenheid te hebben gegeven opmerkingen in te dienen, kan de Commissie een uit hoofde van artikel 4, leden 2 en 3, of artikel 7, leden 2, 3 en 4, gegeven beschikking herroepen, indien de beschikking berustte op tijdens de procedure verstrekte onjuiste informatie die voor de beschikking doorslaggevend was. Alvorens een beschikking te herroepen en een nieuwe beschikking te geven, leidt de Commissie de formele onderzoeksprocedure uit hoofde van artikel 4, lid 4, in. De artikelen 6, 7 en 10, artikel 11, lid 1, en de artikelen 13, 14 en 15 zijn mutatis mutandis van toepassing.

HOOFDSTUK III

PROCEDURE BETREFFENDE ONRECHTMATIGE STEUN

Artikel 10

Onderzoek, verzoek om informatie en bevel tot het verstrekken van informatie

1. Indien de Commissie, uit welke bron ook, over informatie beschikt met betrekking tot beweerdelijk onrechtmatige steun, onderwerpt zij die informatie onverwijld aan een onderzoek.

2. Zo nodig verzoekt zij de betrokken lidstaat om informatie. Artikel 2, lid 2, en artikel 5, leden 1 en 2, zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de betrokken lidstaat, ondanks een aanmaning overeenkomstig artikel 5, lid 2, de gevraagde informatie niet binnen de door de Commissie gestelde termijn verstrekt of onvolledige informatie verstrekt, verlangt de Commissie de te verstrekken informatie bij beschikking („bevel tot het verstrekken van informatie”). In deze beschikking wordt aangegeven welke informatie wordt verlangd, en wordt een passende termijn gesteld waarbinnen deze moet worden verstrekt.

*Artikel 11***Bevel tot opschorting van steun of tot voorlopige terugvordering van steun**

1. Na de betrokken lidstaat de gelegenheid te hebben gegeven zijn opmerkingen in te dienen, kan de Commissie een beschikking geven waarbij de lidstaat wordt gelast alle onrechtmatige steun op te schorten, totdat de Commissie een beschikking heeft gegeven over de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt („opschortingsbevel”).

2. Na de betrokken lidstaat de gelegenheid te hebben gegeven zijn opmerkingen in te dienen, kan de Commissie een beschikking geven waarbij de lidstaat wordt gelast alle onrechtmatige steun voorlopig terug te vorderen, totdat de Commissie een beschikking heeft gegeven over de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt („terugvorderingsbevel”), indien wordt voldaan aan onderstaande criteria:

- er bestaat volgens een gevestigde praktijk geen twijfel omtrent de steunverlenende aard van de maatregel,
- er moet dringend worden opgetreden en
- er bestaat een ernstig gevaar dat een mededinger aanzienlijke en onherstelbare schade oploopt.

Terugvordering dient volgens de procedure van artikel 14, leden 2 en 3, te geschieden. Nadat de steun daadwerkelijk is teruggevorderd, geeft de Commissie binnen de voor aangemelde steun geldende termijn een beschikking.

De Commissie kan de lidstaat machtigen de terugbetaling van de steun vergezeld te doen gaan van reddingssteun voor de betrokken onderneming.

Het bepaalde in deze alinea is slechts van toepassing op onrechtmatige steun die ten uitvoer is gelegd na de inwerkingtreding van deze verordening.

*Artikel 12***Niet-naleving van een bevelsbeschikking**

Indien de betrokken lidstaat geen gevolg geeft aan een opschortings- of terugvorderingsbevel, kan de Commissie, terwijl zij het materiële onderzoek aan de hand van de beschikbare informatie voortzet, zich rechtstreeks tot het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen wenden teneinde te doen vaststellen dat het verzuim een inbreuk op het Verdrag vormt.

*Artikel 13***Beschikkingen van de Commissie**

1. Het onderzoek naar mogelijke onrechtmatige steun resulteert in een beschikking overeenkomstig artikel 4, leden 2, 3 of 4. In geval van een beschikking tot inleiding

van een formele onderzoeksprocedure wordt de procedure afgesloten bij een beschikking overeenkomstig artikel 7. Indien een lidstaat niet voldoet aan een bevel tot het verstrekken van informatie, wordt de beschikking op grond van de beschikbare informatie gegeven.

2. In geval van eventuele onrechtmatige steun en onverminderd artikel 11, lid 2, is de Commissie niet aan de in artikel 4, lid 5, en artikel 7, leden 6 en 7, bepaalde termijn gebonden.

3. Artikel 9 is van overeenkomstige toepassing.

*Artikel 14***Terugvordering van steun**

1. Indien negatieve beschikkingen worden gegeven in gevallen van onrechtmatige steun beschikt de Commissie dat de betrokken lidstaat alle nodige maatregelen dient te nemen om de steun van de begunstigde terug te vorderen („terugvorderingsbeschikking”). De Commissie verlangt geen terugvordering van de steun indien zulks in strijd is met een algemeen beginsel van het Gemeenschapsrecht.

2. De op grond van een terugvorderingsbeschikking terug te vorderen steun omvat rente tegen een door de Commissie vastgesteld passend percentage. De rente is betaalbaar vanaf de datum waarop de onrechtmatige steun voor de begunstigde beschikbaar was tot de datum van daadwerkelijke terugbetaling van de steun.

3. Onverminderd een beschikking van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen overeenkomstig artikel 185 van het Verdrag, dient terugvordering onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures van de betrokken lidstaat te geschieden, voorzover die procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie toelaten. Daartoe nemen de betrokken lidstaten in geval van een procedure voor een nationale rechtbank alle nodige maatregelen, met inbegrip van voorlopige maatregelen, waarover zij binnen hun nationale rechtsstelsel beschikken om dit doel te bereiken, onverminderd de communautaire wetgeving.

*Artikel 15***Verjaring**

1. De bevoegdheden van de Commissie om steun terug te vorderen verjaren na een termijn van tien jaar.

2. Deze termijn gaat in op de dag waarop de onrechtmatige steun als individuele steun of in het kader van een steunregeling aan de begunstigde is verleend. Door elke maatregel van de Commissie of een op haar verzoek

optredende lidstaat ten aanzien van de onrechtmatige steun wordt de verjaring gestuit. Na elke stuiting begint de termijn van voren af aan te lopen. De verjaring wordt geschorst, zolang over de beschikking van de Commissie een beroep aanhangig is bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

3. Steun ten aanzien waarvan de verjaringstermijn is verstreken, wordt als bestaande steun beschouwd.

HOOFDSTUK IV

PROCEDURE BETREFFENDE MISBRUIK VAN STEUN

Artikel 16

Misbruik van steun

Onverminderd artikel 23 kan de Commissie in gevallen van misbruik van steun de formele onderzoeksprocedure inleiden overeenkomstig artikel 4, lid 4. De artikelen 6, 7, 9 en 10, artikel 11, lid 1, en de artikelen 12, 13, 14 en 15 zijn mutatis mutandis van toepassing.

HOOFDSTUK V

PROCEDURE BETREFFENDE BESTAANDE STEUNREGELINGEN

Artikel 17

Samenwerking op grond van artikel 93, lid 1, van het Verdrag

1. De Commissie ontvangt van de betrokken lidstaat alle nodige informatie om in samenspraak met deze lidstaat krachtens artikel 93, lid 1, van het Verdrag de bestaande steunregelingen te kunnen onderzoeken.

2. Indien de Commissie van mening is dat een steunregeling niet of niet langer verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, stelt zij de betrokken lidstaat van haar eerste oordeel in kennis en geeft zij de betrokken lidstaat de gelegenheid om binnen een termijn van één maand zijn opmerkingen in te dienen. In naar behoren gerechtvaardigde gevallen kan de Commissie deze termijn verlengen.

Artikel 18

Voorstel voor dienstige maatregelen

Indien de Commissie, in het licht van de door een lidstaat overeenkomstig artikel 17 verstrekte informatie, tot de gevolgtrekking komt dat de bestaande steunregeling niet of niet langer verenigbaar is met de gemeenschappelijke

markt, geeft zij een aanbeveling waarbij de betrokken lidstaat dienstige maatregelen worden voorgesteld. Die aanbeveling kan met name voorstellen inhouden om:

- a) de betrokken steunregeling inhoudelijk te wijzigen, of
- b) procedurele vereisten in te voeren, of
- c) de steunregeling of te schaffen.

Artikel 19

Rechtsgevolgen van een voorstel voor dienstige maatregelen

1. Indien de betrokken lidstaat de voorgestelde maatregelen aanvaardt en de Commissie daarvan in kennis stelt, legt de Commissie dit vast en deelt zij dit aan de lidstaat mede. Door zijn aanvaarding verbindt de lidstaat zich ertoe de dienstige maatregelen ten uitvoer te leggen.

2. Indien de betrokken lidstaat de voorgestelde maatregelen niet aanvaardt en de Commissie, gelet op de argumenten van de betrokken lidstaat, bij haar zienswijze blijft dat die maatregelen noodzakelijk zijn, leidt zij de procedure van artikel 4, lid 4, in. De artikelen 6, 7 en 9 zijn mutatis mutandis van toepassing.

HOOFDSTUK VI

BELANGHEBBENDEN

Artikel 20

Rechten van de belanghebbenden

1. Elke belanghebbende kan overeenkomstig artikel 6 opmerkingen indienen naar aanleiding van een beschikking van de Commissie om een formele onderzoeksprocedure in te leiden. Elke belanghebbende die opmerkingen heeft ingediend en elke ontvanger van individuele steun krijgt een afschrift van de door de Commissie overeenkomstig artikel 7 gegeven beschikking toegezonden.

2. Elke belanghebbende kan de Commissie in kennis stellen van beweerdelijk onrechtmatige steun en van beweerd misbruik van steun. Indien de Commissie op basis van de informatie waarover zij beschikt meent dat er onvoldoende gronden zijn om in de zaak een standpunt in te nemen, stelt zij de belanghebbende daarvan op de hoogte. Indien de Commissie een beschikking geeft in een geval dat betrekking heeft op het onderwerp van de verstrekte informatie, zendt zij de belanghebbende een afschrift van die beschikking.

3. Desgewenst ontvangt elke belanghebbende een afschrift van krachtens artikel 4, artikel 7, artikel 10, lid 3, en artikel 11 gegeven beschikkingen.

HOOFDSTUK VII

TOEZICHT

*Artikel 21***Jaarverslagen**

1. De lidstaten dienen bij de Commissie jaarlijks een verslag in over alle bestaande steunregelingen waarvoor bij een voorwaardelijke beschikking op grond van artikel 7, lid 4, geen specifieke rapportageverplichting is opgelegd.

2. Indien de betrokken lidstaat na aanmaning verzuimt een jaarverslag in te dienen, kan de Commissie met betrekking tot de betrokken steunregeling handelen overeenkomstig artikel 18.

*Artikel 22***Controle ter plaatse**

1. Indien de Commissie ernstige twijfel heeft over de naleving van beschikkingen om geen bezwaar te maken, positieve beschikkingen of voorwaardelijke beschikkingen met betrekking tot individuele steun, stelt de betrokken lidstaat, na de gelegenheid te hebben gekregen opmerkingen in te dienen, de Commissie in staat om controles ter plaatse te verrichten.

2. Teneinde na te gaan of is voldaan aan de beschikking, mogen de door de Commissie gemachtigde ambtenaren:

- a) alle ruimten en terreinen van de betrokken onderneming betreden;
- b) ter plaatse mondelinge uitleg vragen;
- c) boeken en andere zakelijke bescheiden onderzoeken en kopieën maken of verlangen.

Indien nodig kan de Commissie zich door onafhankelijke deskundigen laten bijstaan.

3. De Commissie zendt de betrokken lidstaat tijdig een aankondiging van de controle ter plaatse, met vermelding van de identiteit van de in haar opdracht handelende ambtenaren en deskundigen. Indien de lidstaat naar behoren gerechtvaardigde bezwaren heeft tegen de door de Commissie gekozen deskundigen, worden de deskundigen in onderlinge overeenstemming met de lidstaat aangesteld. De ambtenaren van de Commissie en de deskundigen die bevoegd zijn de controle ter plaatse te verrichten, leggen een schriftelijke machtiging voor waarin voorwerp en doel van de controle zijn beschreven.

4. Ambtenaren die gemachtigd zijn door de lidstaat op het grondgebied waarvan de controle dient te worden verricht, mogen de controle bijwonen.

5. De Commissie verstrekt de betrokken lidstaat een afschrift van elk verslag dat ingevolge de controle wordt opgesteld.

6. Wanneer een onderneming zich verzet tegen een controle waartoe de Commissie krachtens dit artikel opdracht heeft gegeven, verleent de betrokken lidstaat aan de door de Commissie gemachtigde ambtenaren en deskundigen de nodige bijstand, teneinde hen in staat te stellen de controle te verrichten. Daartoe nemen de lidstaten, na raadpleging van de Commissie, binnen 18 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de nodige maatregelen.

*Artikel 23***Niet-naleving van beschikkingen en arresten**

1. Indien de betrokken lidstaat, met name in gevallen bedoeld in artikel 14, niet voldoet aan een voorwaardelijke of negatieve beschikking, kan de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het Verdrag de zaak rechtstreeks bij het Hof van Justitie aanhangig maken.

2. Indien de Commissie van oordeel is dat de betrokken lidstaat een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen niet is nagekomen, kan zij de zaak verder afhandelen overeenkomstig artikel 171 van het Verdrag.

HOOFDSTUK VIII

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

*Artikel 24***Geheimhoudingsplicht**

De Commissie en de lidstaten, alsmede hun ambtenaren en overige personeelsleden, met inbegrip van de door de Commissie aangewezen onafhankelijke deskundigen, mogen de informatie die zij bij de toepassing van deze verordening hebben verkregen en die onder de geheimhoudingsplicht valt, niet openbaar maken.

*Artikel 25***Adressaten van de beschikkingen**

De overeenkomstig de hoofdstukken II, III, IV, V en VII gegeven beschikkingen worden tot de betrokken lidstaat gericht. De Commissie stelt de betrokken lidstaat er onverwijld van in kennis en geeft hem de gelegenheid om de Commissie mee te delen welke informatie volgens hem onder de geheimhoudingsplicht valt.

*Artikel 26***Bekendmaking van beschikkingen**

1. De Commissie maakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een samenvatting bekend van haar beschikkingen uit hoofde van artikel 4, leden 2 en 3, en artikel 18 juncto artikel 19, lid 1. Die samenvatting houdt de vermelding in dat een afschrift van de beschikking in de authentieke taalversie(s) kan worden verkregen.

2. De Commissie maakt beschikkingen uit hoofde van artikel 4, lid 4, in de authentieke taalversie bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. In de andere taalversies van het *Publicatieblad* dan die van de authentieke taalversie gaat de authentieke taalversie vergezeld van een relevante samenvatting in de taal van die taalversie van het *Publicatieblad*.

3. De Commissie maakt beschikkingen uit hoofde van artikel 7 bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

4. In gevallen waarin artikel 4, lid 6, of artikel 8, lid 2, van toepassing is, wordt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een korte mededeling bekendgemaakt.

5. De Raad kan met eenparigheid van stemmen besluiten om beschikkingen uit hoofde van artikel 93, lid 2, derde alinea, van het Verdrag bekend te maken in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 27***Uitvoeringsbepalingen**

De Commissie is bevoegd om, volgens de procedure van artikel 29 uitvoeringsbepalingen vast te stellen, met betrekking tot de vorm, inhoud en overige bijzonderheden van aanmeldingen, de vorm, inhoud en overige bijzonderheden van jaarverslagen, nadere details van de termijnen en de berekening ervan, alsmede met betrekking tot het rentepercentage bedoeld in artikel 14, lid 2.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 1999.

*Artikel 28***Raadgevend Comité inzake overheidssteun**

Er wordt een Raadgevend Comité inzake overheidssteun ingesteld, hierna „comité” genoemd. Het comité bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

*Artikel 29***Raadpleging van het comité**

1. De Commissie raadpleegt het comité alvorens zij uitvoeringsbepalingen uit hoofde van artikel 27 aanneemt.

2. Het comité wordt geraadpleegd tijdens een door de Commissie bijeengeroepen vergadering. De te bespreken ontwerpen en documenten worden bij de convocatie gevoegd. De vergadering wordt ten vroegste twee maanden na toezending van de convocatie gehouden. Deze termijn kan in urgente gevallen worden verkort.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het comité brengt, indien nodig bij stemming, advies uit binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de zaak kan vaststellen.

4. Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen. Het comité kan aanbevelen het advies bekend te maken in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

5. De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met het advies.

*Artikel 30***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. VERHEUGEN

VERORDENING (EG) Nr. 660/1999 VAN DE RAAD

van 22 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2075/92 en tot vaststelling van de premies en de garantiedrempels voor tabaksbladeren per soortengroep en per lidstaat voor de oogsten 1999, 2000 en 2001

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting vna de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 42 en 43,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1, artikel 8 en artikel 9, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽⁴⁾,

Overwegende dat voor in België, Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk geteelde flue-cured, light air-cured en dark air-cured tabak een extra bedrag wordt toegekend; dat de Raad bij Verordening (EG) nr. 1636/98 heeft besloten dit bedrag te verhogen van 50 % tot 65 % van het verschil in premie ten opzichte van de oogst 1992; dat deze verhoging moet worden berekend op basis van het verschil tussen de voor deze tabaksoorten voor de oogst 1998 toegekende premie en de voor de oogst 1992 toegekende premie; dat de tekst van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2075/92 niet aan dit doel beantwoordt; dat deze tekst derhalve moet worden gewijzigd;

Overwegende dat bij de vaststelling van het niveau van de premies rekening moet worden gehouden met de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met de doelstelling dat de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard moet worden verzekerd; dat bij het bepalen van de premiebedragen rekening moet worden gehouden met de ontwikkeling van de afzetmogelijkheden voor de verschillende tabaksoorten in het verleden en volgens de vooruitzichten; dat het niveau van de premies moet worden vastgesteld voor drie opeenvolgende oogsten en moet worden gekoppeld aan de voor de oogsten 1999, 2000 en 2001 vastgestelde garantiedrempels, met het oog op de stabiliteit van de sector;

Overwegende dat in artikel 8, tweede alinea, en artikel 9, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2075/92 is bepaald dat de garantiedrempels voor elke soortengroep voor drie oogstjaren, vanaf de oogst 1999, over de producerende lidstaten worden verdeeld;

Overwegende dat bij de vaststelling van het niveau van deze drempels voor de drie oogstjaren 1999, 2000 en 2001 met name rekening moet worden gehouden met de marktsituatie en met de sociaal-economische en agronomische omstandigheden in de betrokken productiegebieden; dat deze drempels tijdig moeten worden vastgesteld om de producenten de mogelijkheid te geven hun productie voor de betrokken oogstjaren te plannen;

Overwegende dat in verband met de verhoging van de extra bedragen voor in België, Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk geteelde flue-cured, light air-cured en dark air-cured tabak, de garantiedrempels van deze lidstaten moeten worden verlaagd om ervoor te zorgen dat de maatregel budgettair neutraal is;

Overwegende dat, rekening houdende met de productiemogelijkheden en de verdeling van het quotum per lidstaat, ervoor moet worden gezorgd dat het quotum voor tabaksoorten waarvan de afzet verzekerd is en waarvoor de marktprijzen hoog zijn volgens een progressieve schaal wordt opgetrokken ten koste van het quotum voor soorten die moeilijk en slechts tegen lage prijzen kunnen worden afgezet;

Overwegende dat de betrokken maatregelen zo spoedig mogelijk moeten worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2075/92 wordt vervangen door:

„2. Voor in België, Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk geteelde flue-cured, light air-cured en dark air-cured tabak wordt evenwel een extra bedrag toegekend. Dit bedrag is gelijk aan 65 % van het verschil tussen de premie voor deze tabaksoorten die geldt voor de oogst 1998 en die welke gold voor de oogst 1992.”

Artikel 2

In bijlage I worden het bedrag van de premie voor elke soortengroep ruwe tabak en de extra bedragen als bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 vastgesteld voor de oogsten 1999, 2000 en 2001.

⁽¹⁾ PB L 215 van 30. 7. 1992, blz. 70. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1636/98 (PB L 210 van 20. 7. 1998, blz. 23).

⁽²⁾ PB C 361 van 24. 11. 1998, blz. 16.

⁽³⁾ Advies van 11 maart 1999 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ Advies van 5 februari 1999 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

Artikel 3

De in de artikelen 8 en 9 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 bedoelde garantiedrempels per soortengroep en per lidstaat voor de oogsten 1999, 2000 en 2001 worden vastgesteld in bijlage II.

Artikel 4

Deze veordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 1999.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. VERHEUGEN

*BIJLAGE I***PREMIES VOOR TABAKSBLADEREN VAN DE OOGSTEN 1999, 2000 en 2001**

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak
EUR/kg	2,98062	2,38423	2,38423	2,62199	2,38423	4,12957	3,50395	2,50377

EXTRA BEDRAGEN

Soorten	EUR/kg
Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	0,5509
Badischer Burley E en hybriden daarvan	0,8822
Virgin D en hybriden daarvan, Virginia en hybriden daarvan	0,5039
Paraguay en hybriden daarvan, Dragon vert en hybriden daarvan, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre	0,4112

BIJLAGE II

GARANTIEDREMPELS VOOR 1999

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Andere			Totaal
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italië	48 125	46 655	18 056	7 173	12 000		500		132 509
Griekenland	30 700	12 400			14 800	26 100	22 250	20 407	126 657
Spanje	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrijk	9 500	8 300	8 548						26 348
Duitsland	3 000	4 125	4 500						11 625
België		191	1 662						1 853
Oostenrijk	30	446	100						576
	125 855	75 787	43 666	7 203	26 800	26 100	22 750	20 407	348 568

GARANTIEDREMPELS VOOR 2000

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Andere			Totaal
						VI Basmas	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italië	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Griekenland	31 200	12 400			12 640	26 330	22 750	20 788	126 108
Spanje	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrijk	9 500	8 300	8 548						26 348
Duitsland	3 000	4 125	4 500						11 625
België		191	1 662						1 853
Oostenrijk	30	446	100						576
	126 730	76 132	43 510	6 995	22 740	26 330	24 250	20 788	347 475

GARANTIEDREMPELS VOOR 2001

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Andere			Totaal
						VI Basma	VII Katerini	VIII Kaba Koulak	
Italië	48 500	47 000	17 900	6 965	10 100		1 500		131 965
Griekenland	31 900	12 400			11 000	26 330	23 270	20 788	125 688
Spanje	29 000	2 470	10 800	30					42 300
Portugal	5 500	1 200							6 700
Frankrijk	9 500	8 300	8 548						26 348
Duitsland	3 000	4 125	4 500						11 625
België		191	1 662						1 853
Oostenrijk	30	446	100						576
	127 430	76 132	43 510	6 995	21 100	26 330	24 770	20 788	347 055

VERORDENING (EG) Nr. 661/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en
de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	86,0
	204	45,4
	212	44,2
	999	58,5
0707 00 05	068	110,5
	999	110,5
0709 10 00	220	173,3
	999	173,3
0709 90 70	052	97,9
	204	157,1
	999	127,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	45,3
	212	45,1
	220	38,2
	600	73,1
	624	48,8
	999	50,2
0805 30 10	052	37,8
	600	81,9
	999	59,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,9
	388	79,0
	400	83,6
	404	96,3
	508	80,9
	512	79,7
	524	68,3
	528	68,9
	720	82,5
	999	82,9
	0808 20 50	052
388		65,1
512		65,8
528		66,2
624		74,4
720		69,3
999		79,0

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 662/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 391/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Franse overzeese departementenDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 3763/91 van de Raad van
16 december 1991 houdende specifieke maatregelen voor
bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse
overzeese departementen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2598/95 ⁽²⁾, en met name op artikel
2, lid 6,Overwegende dat de steunbedragen voor de levering van
graanproducten aan de Franse overzeese departementen
(DOM) werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 391/
92 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 430/1999 ⁽⁴⁾; dat, gezien de wijzigingen in
de noteringen en de prijzen van de graanproducten in het
Europese deel van de Gemeenschap en op de wereld-markt, het gepast is de steun voor de voorziening van de
DOM opnieuw vast te stellen op de in de bijlage vermelde
bedragen;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 391/
92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 356 van 24. 12. 1991, blz. 1.⁽²⁾ PB L 267 van 9. 11. 1995, blz. 1.⁽³⁾ PB L 43 van 19. 2. 1992, blz. 23.⁽⁴⁾ PB L 52 van 27. 2. 1999, blz. 18.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 391/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Franse overzeese departementen

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun			
	Bestemming			
	Guadeloupe	Martinique	Frans Guyana	Réunion
Zachte tarwe (1001 90 99)	39,00	39,00	39,00	42,00
Gerst (1003 00 90)	58,00	58,00	58,00	61,00
Maïs (1005 90 00)	50,00	50,00	50,00	53,00
Harde tarwe (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

VERORDENING (EG) Nr. 663/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1832/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilandenDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van
15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor
bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Cana-
rische eilanden⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 2348/96⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 4,Overwegende dat de steunbedragen voor de levering van
graanproducten aan de Canarische eilanden werden vast-
gesteld bij Verordening (EEG) nr. 1832/92 van de
Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 431/1999⁽⁴⁾; dat, gezien de wijzigingen in de note-
ringen en de prijzen van de graanproducten in het Euro-
pese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt, het
gepast is de steun voor de voorziening van de Canarischeeilanden opnieuw vast te stellen op de in de bijlage
vermelde bedragen;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1832/
92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13.⁽²⁾ PB L 320 van 11. 12. 1996, blz. 1.⁽³⁾ PB L 185 van 4. 7. 1992, blz. 26.⁽⁴⁾ PB L 52 van 27. 2. 1999, blz. 20.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1832/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden

(in EUR/t)

Product (GN-code)		Bedrag van de steun
Zachte tarwe	(1001 90 99)	36,00
Gerst	(1003 00 90)	55,00
Maïs	(1005 90 00)	47,00
Durum tarwe	(1001 10 00)	8,00
Haver	(1004 00 00)	63,00

VERORDENING (EG) Nr. 664/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1833/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en MadeiraDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad van
15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor
bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren
en Madeira ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 562/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,Overwegende dat de steunbedragen voor de levering van
graanproducten aan de Azoren en Madeira werden vastge-
steld bij Verordening (EEG) nr. 1833/92 van de
Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 432/1999 ⁽⁴⁾; dat, gezien de wijzigingen in de note-
ringen en de prijzen van de graanproducten in het Euro-
pese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt, het
gepast is de steun voor de voorziening van de Azoren enMadeira opnieuw vast te stellen op de in de bijlage
vermelde bedragen;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1833/
92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 173 van 27. 6. 1992, blz. 1.⁽²⁾ PB L 76 van 13. 3. 1998, blz. 6.⁽³⁾ PB L 185 van 4. 7. 1992, blz. 28.⁽⁴⁾ PB L 52 van 27. 2. 1999, blz. 22.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1833/92 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van graanproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira

(in EUR/t)

Product (GN-code)		Bedrag van de steun	
		Bestemming	
		Azoren	Madeira
Zachte tarwe	(1001 90 99)	36,00	36,00
Gerst	(1003 00 90)	55,00	55,00
Maïs	(1005 90 00)	47,00	47,00
Durum tarwe	(1001 10 00)	8,00	8,00

VERORDENING (EG) Nr. 665/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2547/98 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, derde alinea,Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,Overwegende dat in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2681/74 van de Raad van 21 oktober 1974 betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwproducten als voedselhulp⁽⁵⁾ is bepaald dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, afdeling Garantie, het gedeelte van de uitgaven financiert dat overeenkomt met de desbetreffende restituties bij uitvoer die overeenkomstig de betrokken communautaire voorschriften zijn vastgesteld;

Overwegende dat, om de opstelling en het beheer van de begroting voor de communautaire voedselhulpacties te vergemakkelijken en om de lidstaten in staat te stellen het bedrag van de communautaire deelname in de financiering van de nationale voedselhulpacties te kennen, het

bedrag van de voor deze acties toegekende restituties moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de algemene voorschriften en de uitvoeringsbepalingen die in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 voor de uitvoerrestituties zijn vastgesteld van overeenkomstige toepassing zijn op bovenbedoelde transacties;

Overwegende dat de specifieke criteria die in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van de uitvoerrestituties voor rijst zijn vastgesteld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De geldende restituties voor de producten van de sectoren granen en rijst geleverd voor de communautaire en nationale voedselhulpacties, uitgevoerd in het kader van internationale verdragen of andere aanvullende programma's of die in het kader van andere communautaire acties gratis worden geleverd, worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.⁽³⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.⁽⁴⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.⁽⁵⁾ PB L 288 van 25. 10. 1974, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

(in EUR/t)

Productcode	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	33,00
1002 00 00 9000	71,50
1003 00 90 9000	52,00
1004 00 00 9400	60,00
1005 90 00 9000	44,00
1006 30 92 9100	142,00
1006 30 92 9900	142,00
1006 30 94 9100	142,00
1006 30 94 9900	142,00
1006 30 96 9100	142,00
1006 30 96 9900	142,00
1006 30 98 9100	142,00
1006 30 98 9900	142,00
1006 30 65 9900	142,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	44,00
1101 00 15 9100	45,25
1101 00 15 9130	45,25
1102 20 10 9200	62,45
1102 20 10 9400	53,53
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	68,63
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	80,30
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	94,90
1104 21 50 9100	91,50

NB: Productcodes en voetnoten: zie Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24. 12. 1987, blz. 1), gewijzigd.

VERORDENING (EG) Nr. 666/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat, krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95, de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds; dat het volgens dit artikel eveneens noodzakelijk is om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt;

Overwegende dat de uitvoer van een hoeveelheid van 2 542 t rijst naar bepaalde bestemmingen mogelijk is; dat daartoe de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/98⁽⁵⁾, moet worden toegepast; dat daarmee bij de vaststelling van de restituties rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat in artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 de specifieke criteria zijn bepaald waarmee bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk kunnen maken;

Overwegende dat, teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product;

Overwegende dat de restitutie minstens eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening;

Overwegende dat in het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbintenissen van de Gemeenschap, de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie dient te worden beperkt;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 2 542 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 1999.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 154 van 15. 6. 1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 24. 5. 1995, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 56 van 26. 2. 1998, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

<i>(in EUR/t)</i>			<i>(in EUR/t)</i>		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restituties	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restituties
1006 20 11 9000	01	87,00	1006 30 65 9900	01	109,00
1006 20 13 9000	01	87,00		04	—
1006 20 15 9000	01	87,00	1006 30 67 9100	05	115,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	87,00	1006 30 92 9100	01	109,00
1006 20 94 9000	01	87,00		02	—
1006 20 96 9000	01	87,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	87,00		05	115,00
1006 30 23 9000	01	87,00	1006 30 92 9900	01	109,00
1006 30 25 9000	01	87,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	109,00
1006 30 42 9000	01	87,00		02	—
1006 30 44 9000	01	87,00		03	—
1006 30 46 9000	01	87,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	115,00
1006 30 61 9100	01	109,00	1006 30 94 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	109,00
	04	—		02	—
	05	115,00		03	—
1006 30 61 9900	01	109,00		04	—
	04	—		05	115,00
1006 30 63 9100	01	109,00	1006 30 96 9900	01	109,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	115,00
	04	—	1006 30 98 9900	—	—
	05	115,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	109,00			
	04	—			
1006 30 65 9100	01	109,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	115,00			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 Liechtenstein, Zwitserland en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia; in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 vastgestelde restituties voor een hoeveelheid van 1 922 t volwitterijstequivalent;
- 02 zones I, II, III en VI;
- 03 zones IV, V, VII c), Canada en zone VIII, met uitzondering van Suriname, Guyana en Madagaskar;
- 04 de in artikel 34 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie bedoelde bestemmingen;
- 05 Ceuta en Melilla; de restituties zijn, in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95, vastgesteld voor een totale hoeveelheid van 620 t.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven in de bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie.

VERORDENING (EG) Nr. 667/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische eilanden⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2348/96⁽²⁾, en met name op artikel 3,

Overwegende dat luidens artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1601/92 de eindgebruiker van rijst op de Canarische eilanden, zowel wat de hoeveelheden, de prijs als de kwaliteit betreft, voorziening met rijst van oorsprong uit de Gemeenschap wordt gewaarborgd tegen condities die overeenkomen met die bij vrijstelling van de heffing, wat impliceert dat er voor leveringen van oorsprong uit de Gemeenschap steun wordt verleend; dat bij de vaststelling van die steun met name rekening moet worden gehouden met de kosten van de verschillende mogelijke leveranciers en de bij uitvoer naar derde landen toegepaste prijzen;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2790/94 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 825/98⁽⁴⁾, de gemeenschappelijke bepalingen zijn vastgesteld ter uitvoering van de specifieke regeling voor

de voorziening van de Canarische eilanden met bepaalde landbouwproducten, waaronder rijst;

Overwegende dat de toepassing van die bepalingen op de noteringen of de prijzen van rijst in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt er, bij de huidige marktsituatie, toe leidt de steun voor de voorziening van de Canarische eilanden vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1601/92 toe te kennen steunbedragen bij de levering van rijst uit de Gemeenschap in het kader van de specifieke regeling voor de voorziening van de Canarische eilanden worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 320 van 11. 12. 1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 296 van 17. 11. 1994, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 21. 4. 1998, blz. 5.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Canarische eilanden

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun
Volwitte rijst (1006 30)	123,00
Breukrijst (1006 40)	27,00

VERORDENING (EG) Nr. 668/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2348/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende dat luidens artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1600/92 de eindgebruiker op de Azoren en Madeira, zowel wat de hoeveelheden, de prijs als de kwaliteit betreft, voorziening met rijst van oorsprong uit de Gemeenschap wordt gewaarborgd tegen condities die overeenkomen met die bij vrijstelling van de heffing, wat impliceert dat er voor leveringen van oorsprong uit de Gemeenschap steun wordt verleend; dat bij de vaststelling van die steun met name rekening moet worden gehouden met de kosten van de verschillende mogelijke leveranciers en de bij uitvoer naar derde landen toegepaste prijzen;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1696/92 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2596/93 ⁽⁴⁾, de gemeenschappelijke bepalingen zijn vastgesteld ter uitvoering van de specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira met bepaalde landbouwproducten, waaronder rijst; dat bepalingen waarbij voornoemde verordening wordt aangevuld of ervan wordt afgeweken, zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1983/92 van de Commissie van 16 juli 1992

houdende toepassingsbepalingen voor de specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira met producten van de rijstsector, en tot vaststelling van de voorzieningsbalans ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1683/94 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat de toepassing van die bepalingen op de noteringen of de prijzen van rijst in het Europese deel van de Gemeenschap en op de wereldmarkt er, bij de huidige marktsituatie, toe leidt de steun voor de voorziening van de Azoren en Madeira vast te stellen op de in de bijlage vermelde bedragen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op grond van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1600/92 toe te kennen steunbedragen bij de levering van rijst uit de Gemeenschap in het kader van de specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 173 van 27. 6. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 320 van 11. 12. 1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 179 van 1. 7. 1992, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB L 238 van 23. 9. 1993, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 198 van 17. 7. 1992, blz. 37.

⁽⁶⁾ PB L 178 van 12. 7. 1994, blz. 53.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de steunbedragen voor de levering van rijstproducten van oorsprong uit de Gemeenschap aan de Azoren en Madeira

(in EUR/t)

Product (GN-code)	Bedrag van de steun	
	Bestemming	
	Azoren	Madeira
Volwitte rijst (1006 30)	123,00	123,00

VERORDENING (EG) Nr. 669/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2565/98DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
13, lid 3,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2565/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opgesteld;Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; datwordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-
langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar
bepaalde derde landen van Europa in het kader van de in
Verordening (EG) nr. 2565/98 bedoelde inschrijving
wordt op grond van de van 22 tot en met 25 maart 1999
ingediende offertes vastgesteld op 155,00 EUR per ton.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 46.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 670/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2566/98DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordering van de rijstmarkt⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2566/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opgesteld;Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat
wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige
volwitte rijst van GN-code 1006 30 67 naar bepaalde
derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr.
2566/98 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van
22 tot en met 25 maart 1999 ingediende offertes vastge-
steld op 320,00 EUR per ton.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 49.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 671/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2564/98DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
13, lid 3,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2564/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opgesteld;Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; datwordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-
langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar
bepaalde derde landen in het kader van de in Verorde-
ning (EG) nr. 2564/98 bedoelde inschrijving wordt op
grond van de van 22 tot en met 25 maart 1999 ingediende
offertes vastgesteld op 125,00 EUR per ton.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 43.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 672/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 200e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7 bis, lid 3,Overwegende dat de interventiebureaus overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 429/90 van de Commissie van 20 februari 1990 betreffende de toekenning, via openbare inschrijving, van steun voor boterconcentraat voor rechtstreekse consumptie in de Gemeenschap ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, een permanente verkoop bij inschrijving houden voor de toekenning van steun voor boterconcentraat; dat in artikel 6 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, voor boterconcentraat met een botervetgehalte van ten minste 96 % een maximumbedrag voor de steun wordt vastgesteld of wordt besloten om aan de inschrijving geen gevolg te geven; dat de bestemmingszekerheid dienovereenkomstig moet worden vastgesteld;

Overwegende dat het aanbeveling verdient met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen het maximumbedrag van de steun op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de bestemmingszekerheid te bepalen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 200e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 worden het maximumbedrag van de steun en de bestemmingszekerheid als volgt vastgesteld:

- maximumbedrag van de steun: 117 EUR/100 kg,
- bestemmingszekerheid: 129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.⁽³⁾ PB L 45 van 21. 2. 1990, blz. 8.⁽⁴⁾ PB L 16 van 21. 1. 1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 673/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de maximumaankoopprijs van boter voor de 236e inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 1589/87 bedoelde permanente inschrijvingDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾,
en met name op artikel 7 bis, lid 1, eerste alinea, en lid 3,Overwegende dat in artikel 5 van Verordening (EEG) nr.
1589/87 van de Commissie van 5 juni 1987 inzake de
aankoop, via inschrijving, van boter door de interventie-
bureaus ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
124/1999 ⁽⁴⁾, is bepaald dat, rekening houdende met de
voor elke inschrijving ontvangen offertes, op basis van de
geldende interventieprijs een maximumaankoopprijswordt vastgesteld of kan worden besloten geen gevolg te
geven aan de inschrijving;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 236e inschrijving die wordt gehouden in het kader van Verordening (EEG) nr. 1589/87 en waarvan de termijn voor de indiening van de offertes op 23 maart 1999 is verstreken, wordt de maximumaankoopprijs vastgesteld op 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.⁽³⁾ PB L 146 van 6. 6. 1987, blz. 27.⁽⁴⁾ PB L 16 van 21. 1. 1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 674/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 28e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96⁽²⁾, en met name op artikel 6, leden 3 en 6, en artikel 12, lid 3,

Overwegende dat de interventiebureaus bij openbare inschrijving bepaalde hoeveelheden boter die in hun bezit zijn, verkopen en steun voor room, boter en boterconcentraat toekennen, een en ander overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 494/1999⁽⁴⁾; dat in artikel 18 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, een minimumverkoopprijs voor boter en een maximumbedrag van de

steun voor room, boter en boterconcentraat worden vastgesteld, die kunnen worden gedifferentieerd volgens de bestemming, het vetgehalte van de boter en de verwerkingsmethode, of wordt besloten aan de inschrijving geen gevolg te geven; dat de bedragen van de verwerkingszekerheden dienovereenkomstig moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 28e bijzondere inschrijving in het kader van de permanente openbare inschrijving als bedoeld in Verordening (EG) nr. 2571/97, worden de maximumbedragen van de steun alsmede de bedragen van de verwerkingszekerheden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 350 van 20. 12. 1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 59 van 6. 3. 1999, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 maart 1999 tot vaststelling van de minimumverkooprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 28e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

(in EUR/100 kg)

Formule			A		B	
Verwerkingsmethode			Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen	Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen
Minimum- verkooprijzen	Boter ≥ 82 %	In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Verwerkingszekerheid		In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Maximum- bedrag van de steun	Boter ≥ 82 %		95	91	95	91
	Boter < 82 %		—	88	—	88
	Boterconcentraat		117	113	117	113
	Room		—	—	40	38
Verwerkings- zekerheid	Boter		105	—	105	—
	Boterconcentraat		129	—	129	—
	Room		—	—	44	—

VERORDENING (EG) Nr. 675/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1394/98 tot vaststelling van de balans en de steunbedragen voor de voorziening van de Canarische Eilanden met fokkonijnen in het kader van de in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad bedoelde regelingDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van
15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor
bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Cana-
rische Eilanden ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 2348/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1394/98 van de
Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 457/
1999 ⁽⁴⁾, de hoeveelheden voor de voorziening van deze
eilanden met fokkonijnen uit de Gemeenschap zijn vast-
gesteld;Overwegende dat deze balans in de loop van het verkoop-
seizoen aan de behoeften van de Canarische Eilanden kan
worden aangepast; dat het op grond van de door de
bevoegde autoriteiten verstrekte inlichtingen verantwoordis de hoeveelheid fokkonijnen voor het verkoopseizoen
1998/1999 te verhogen; dat de balans voor de voorziening
van de Canarische Eilanden voor dat product derhalve
moet worden aangepast;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De bijlage bij Verordening (EG) nr. 1394/98 wordt
vervangen door de bijlage bij deze verordening.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13.⁽²⁾ PB L 320 van 11. 12. 1996, blz. 1.⁽³⁾ PB L 187 van 1. 7. 1998, blz. 37.⁽⁴⁾ PB L 55 van 3. 3. 1999, blz. 6.

BIJLAGE

Levering aan de Canarische eilanden van fokkonijnen van oorsprong uit de Gemeenschap voor de periode van 1 juli 1998 tot en met 30 juni 1999

GN-code	Omschrijving	Aantal	Steunbedrag (in EUR/dier)
ex 0106 00 10	Fokkonijnen		
	— zuivere foklijnen en grootouderdieren	2 750	30
	— ouderdieren	6 000	24

VERORDENING (EG) Nr. 676/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot vaststelling van de vijfde wijziging van Verordening (EG) nr. 785/95 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassenDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad van 21
februari 1995 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector gedroogde voedergewassen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1347/95⁽²⁾, en met name op artikel 18,Overwegende dat in artikel 2, punt 2, onder a), eerste
streefje, van Verordening (EG) nr. 785/95 van de
Commissie van 6 april 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van bovenbedoelde Verordening (EG) nr. 603/95⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1794/97⁽⁴⁾, is bepaald dat in drooginstallaties voor kunstmatige droging van verse voedergewassen de temperatuur van de lucht bij de uitgang ten minste 93 °C moet bedragen;Overwegende dat uit talrijke wetenschappelijke onder-
zoeken en studies is gebleken dat bij droging bij een hoge
temperatuur de voedingskwaliteit van verse voedergewassen van hoge kwaliteit, en in het bijzonder het beta-caroteengehalte ervan, behouden blijft;Overwegende dat de marktsituatie voor gedroogde voeder-
gewassen, die wordt gekenmerkt door een daling van de
verkooprijzen en een stijging van de productie, van dien
aard is dat het nodig is te garanderen dat een eindproduct
met een hoge voedingskwaliteit wordt aangeboden dat is
verkregen in vergelijkbare concurrentieomstandigheden
en dat de hoogte van de bijstand die wordt toegekend als
bijdrage in de verwerkingskosten dient te worden verant-
woord; dat dit doel kan worden bereikt door veralgeme-
ning van droging bij hoge temperatuur;Overwegende dat in verreweg de meeste bedrijven de
voedergewassen bij hoge temperatuur worden gedroogd;
dat het dan ook wenselijk is voor te schrijven dat de
installaties die nog werken met een luchttemperatuur van
93 °C bij de ingang binnen een redelijke termijn moeten
worden aangepast;Overwegende dat vanwege de technische aanpassingen
die in dit verband nodig zijn, de erkenning van het bedrijf
door de bevoegde instantie dient te worden bevestigd;Overwegende dat momenteel in sommige lidstaten een
klein aantal transportbanddrogers worden gebruikt die
werken met een luchttemperatuur bij de ingang van ten
minste 110 °C; dat het om kleine installaties met een
geringe capaciteit gaat waarbij de bedrijfstemperatuur niet
kan worden verhoogd zonder de technische kenmerken
grondig te wijzigen; dat voor de installaties bijgevolg een
afwijking van de minimale droogtemperatuur van 350 °C
kan worden toegestaan, met dien verstande evenwel dat
voor geen enkele nieuwe installatie van dat type nog een
erkenning zal worden verleend na het begin van het
verkoopseizoen 1999-2000;Overwegende dat in artikel 15, onder b), van bovenver-
melde Verordening (EG) nr. 785/95 is bepaald dat de
lidstaten de Commissie moeten melden op welke opper-
vlakten en hoeveelheden de contracten en de leveringsno-
ta's betrekking hebben; dat de ervaring leert dat deze
mededeling vaak tegenstrijdige en weinig bevredigende
inlichtingen oplevert; dat het dan ook wenselijk is ze te
schrappen;Overwegende dat het Comité van beheer voor gedroogde
voedergewassen geen advies heeft uitgebracht binnen de
door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 785/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2, punt 2, onder a), wordt de tekst bij het
eerste streefje vervangen door:„— luchttemperatuur bij de ingang minstens 350 °C;
transportbanddrogers die werken met een lucht-
temperatuur bij de ingang van ten minste 110 °C
en waarvoor vóór het begin van het verkoopsei-
zoen 1999-2000 een erkenning is verleend,
hoeven evenwel niet aan deze voorwaarde te
voldoen;”.

2. In artikel 15 wordt punt b) geschrapt.

⁽¹⁾ PB L 63 van 21. 3. 1995, blz. 1.⁽²⁾ PB L 131 van 15. 6. 1995, blz. 1.⁽³⁾ PB L 79 van 7. 4. 1995, blz. 5.⁽⁴⁾ PB L 255 van 18. 9. 1997, blz. 12.

Artikel 2

1. De technische aanpassingen aan de drooginstallaties die nodig zijn in verband met het bepaalde in artikel 1, punt 1, worden uitgevoerd onverminderd de verplichting om de bevoegde autoriteit binnen de in artikel 4, lid 1, onder a), laatste alinea, van Verordening (EG) nr. 785/95 vastgestelde termijn hiervan in kennis te stellen teneinde de bevestiging van de erkenning te verkrijgen.
2. De lidstaten delen de Commissie uiterlijk op 15 mei 1999 de lijst mee van de transportbanddrogers waarvoor vóór het begin van het verkoopseizoen 1999/2000 een

erkenning is verleend en die hierdoor in aanmerking komen voor de in artikel 1, punt 1, bedoelde afwijking.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van bovenvermelde datum, met uitzondering van artikel 1, punt 1), dat van toepassing is met ingang van 1 april 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 677/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2789/98 tot tijdelijke afwijking van Verordening (EG) nr. 1445/95 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1633/98 ⁽²⁾, en met name op de artikelen 9, 13 en 25,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2789/98 van de Commissie ⁽³⁾ tijdelijk is afgeweken van het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1445/95 ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2648/98 ⁽⁵⁾, houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees;

Overwegende dat de redenen voor de verlenging van de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie en de verruiming van de in artikel 10, lid 5, opgenomen afwijking tot de producten van GN-code 0202 nog steeds gelden; dat het derhalve nood-

zakelijk is de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 2789/98 te verlengen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 2789/98 wordt de datum „31 maart 1999” vervangen door „30 juni 1999”.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.⁽²⁾ PB L 210 van 28. 7. 1998, blz. 17.⁽³⁾ PB L 347 van 23. 12. 1998, blz. 33.⁽⁴⁾ PB L 143 van 27. 6. 1995, blz. 35.⁽⁵⁾ PB L 335 van 10. 12. 1998, blz. 39.

VERORDENING (EG) Nr. 678/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

**houdende bepalingen voor de toekenning van steun voor de particuliere opslag
van Pecorino Romano-kaas**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾,
en met name op artikel 9, lid 3, en artikel 28,

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 508/71 van de
Raad van 8 maart 1971 houdende vaststelling van de
algemene regels voor de toekenning van steun voor de
particuliere opslag van bewaar kaas ⁽³⁾ met name is bepaald
dat voor kaassoorten op basis van schapenmelk, die ten
minste zes maanden moeten rijpen, kan worden besloten
tot verlening van steun voor de particuliere opslag indien
een ernstig gebrek aan evenwicht op de markt door
seizoenopslag kan worden opgeheven of verminderd;

Overwegende dat de seizoengebondenheid van de
productie van Pecorino Romano-kaas een verhoging van
de voorraden veroorzaakt welke moeilijk af te zetten zijn
en tot een prijsverlaging kunnen leiden; dat bijgevolg voor
deze hoeveelheden moet worden besloten tot seizoenop-
slag, waardoor in deze situatie verbetering kan worden
gebracht en de kaasproducenten de nodige tijd krijgen
om afzetmogelijkheden te zoeken;

Overwegende dat het met betrekking tot de uitvoerings-
bepalingen van deze maatregel dienstig is de maximum-
hoeveelheid die van steun kan genieten alsook de duur
van de overeenkomsten vast te stellen naar gelang van de
werkelijke behoeften van de markt en van de bewaar-
mogelijkheden van de betrokken kaas; dat het bovendien
noodzakelijk is de inhoud van de overeenkomsten te
preciseren teneinde de identificatie van de kaas en de
controle van de voorraden, waarvoor steun wordt verleend,
te waarborgen; dat de steun moet worden vastgesteld met
inachtneming van de opslagkosten en de te verwachten
ontwikkeling van de marktprijzen;

Overwegende dat in artikel 1, lid 1, van Verordening
(EEG) nr. 1756/93 van de Commissie van 30 juni 1993 tot
vaststelling van de voor de sector melk en zuivelpro-
ducten toe te passen ontstaansfeiten voor de landbouw-
omrekeningskoers ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 569/99 ⁽⁵⁾, de omrekeningskoers is vastgesteld die

in het kader van de steunmaatregelen voor de particuliere
opslag in de zuivelsector moet worden toegepast;

Overwegende dat het, op grond van de ervaring die met
de controleregeling is opgedaan, dienstig is nadere
controlevoorschriften op te stellen, met name ten aanzien
van de voor te leggen bescheiden en de ter plaatse uit te
voeren controles; dat de lidstaten in verband met deze
nieuwe bepalingen moeten kunnen voorschrijven dat de
controlekosten geheel of gedeeltelijk voor rekening van
de contractant komen;

Overwegende dat het aangewezen is de continuïteit van
de betreffende opslagoperaties te waarborgen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt steun verleend voor de particuliere opslag van
15 000 ton Pecorino Romano-kaas die in de Gemeen-
schap is geproduceerd en die voldoet aan de in de arti-
kel 2 en 3 gestelde eisen.

Artikel 2

1. Het interventiebureau sluit slechts een opslagcon-
tract wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de partij kaas waarvoor het contract wordt gesloten,
moet ten minste 2 ton bedragen;
 - b) de kaas moet ten minste 90 dagen vóór de in het
contract vermelde datum van het begin van de opslag
en na 1 oktober 1998 zijn geproduceerd;
 - c) bij een onderzoek moet zijn geconstateerd dat de kaas
voldoet aan de onder b) vermelde voorwaarde en dat
het kaas van eerste kwaliteit betreft;
 - d) de opslaghouder moet zich ertoe verbinden:
 - tijdens de duur van de overeenkomst de samenstel-
ling van de in het contract begrepen partij niet
zonder machtiging van het interventiebureau te
wijzigen. Voorzover de voorwaarde betreffende de
per partij vastgestelde minimale hoeveelheid in
acht genomen blijft, mag het interventiebureau een
tot uitslag of vervanging van de kaas beperkt blij-
vende wijziging toestaan, indien wordt vastgesteld
dat de opslag wegens kwaliteitsverlies niet mag
voortduren.

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 58 van 11. 3. 1971, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 2. 7. 1993, blz. 48.

⁽⁵⁾ PB L 70 van 17. 3. 1999, blz. 12.

Bij uitslag van bepaalde hoeveelheden wordt het contract:

- i) indien bedoelde hoeveelheden met toestemming van het interventiebureau worden vervangen, beschouwd als geen enkele wijziging te hebben ondergaan;
- ii) indien bedoelde hoeveelheden niet worden vervangen, beschouwd als van de aanvang af voor de nog opgeslagen gebleven hoeveelheid te zijn afgesloten.

De uit een dergelijke wijziging voortvloeiende controlekosten komen ten laste van de opslaghouder;

- een voorraadboekhouding te voeren en het interventiebureau elke week mee te delen welke hoeveelheden in de afgelopen week zijn ingeslagen en welke hoeveelheden naar verwachting zullen worden uitgeslagen.

2. Het opslagcontract:

- a) wordt schriftelijk gesloten en in het contract wordt de datum van het begin van de contractuele opslag vermeld; deze datum mag ten vroegste de dag zijn die volgt op de dag van de beëindiging van de inslag van de partij kaas waarop het contract betrekking heeft;
- b) wordt gesloten na beëindiging van de inslag van de partij kaas waarop het contract betrekking heeft en uiterlijk 40 dagen na de datum van het begin van de contractuele opslag.

Artikel 3

1. De steun wordt slechts verleend voor kaas die is ingeslagen in het tijdvak van 15 april tot en met 31 december 1999.

2. Er wordt geen steun verleend wanneer de contractuele opslagduur minder dan 60 dagen bedraagt.

3. Het bedrag van de steun mag niet hoger zijn dan het bedrag dat overeenkomt met een contractuele opslagduur van 180 dagen, aflopend vóór 31 maart 2000. In afwijking van artikel 2, lid 1, onder d), eerste streepje, mag de opslaghouder aan het einde van de in lid 2 bedoelde periode van 60 dagen een gehele onder contract staande partij of een gedeelte ervan uitslaan. De hoeveelheid die mag worden uitgeslagen, bedraagt ten minste 500 kg. De lidstaten kunnen deze hoeveelheid echter verhogen tot 2 ton.

De datum van het begin van de uitslag van de partij kaas waarop het contract betrekking heeft, is niet begrepen in de contractuele opslagperiode.

Artikel 4

1. Het steunbedrag wordt als volgt vastgesteld:

- a) 100 euro per ton voor de vaste kosten;
- b) 0,35 euro per ton en per dag van contractuele opslag voor de opslagkosten;

c) 0,52 euro per ton en per dag van contractuele opslag voor de financiële kosten.

2. De steun wordt uiterlijk binnen 90 dagen na de laatste dag van de overeengekomen opslag uitbetaald.

Artikel 5

1. De lidstaten zien erop toe dat de voorwaarden voor de betaling van de steun in acht zijn genomen.

2. De contractant moet de met het toezicht op de maatregel belaste nationale instanties inzage geven van alle bescheiden die voor de producten die zich in particuliere opslag bevinden, uitsluitel geven over:

- a) de eigenaar op het tijdstip van de inslag;
- b) de oorsprong van de kaas en de datum waarop hij vervaardigd is;
- c) de inslagdatum;
- d) de aanwezigheid in het koelhuis;
- e) de uitslagdatum.

3. De contractant of, in voorkomend geval, de exploitant van het koelhuis voert een voorraadboekhouding die in het koelhuis ter inzage ligt en de volgende gegevens bevat:

- a) identificatie per nummer van het contract voor de producten die zich in particuliere opslag bevinden;
- b) de inslag- en uitslagdatums;
- c) het aantal kazen en het gewicht per partij;
- d) de plaats waar de producten in het koelhuis zijn opgeslagen.

4. De opgeslagen producten moeten gemakkelijk identificeerbaar zijn en per contract worden geïndividualiseerd. Een speciaal merkteken moet worden aangebracht op de kazen waarop de overeenkomst betrekking heeft.

5. Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, onder d), voeren de bevoegde instanties bij de inslag controles uit om met name te waarborgen dat de opgeslagen producten voor steun in aanmerking komen en om elke mogelijkheid tot vervanging van producten tijdens de contractuele opslagperiode te voorkomen.

6. De nationale controle-instantie

- a) voert een onaangekondigde steekproefcontrole op de aanwezigheid van de producten in het koelhuis uit. De steekproef moet representatief zijn en betrekking hebben op minstens 10 % van de totale hoeveelheid waarvoor in het raam van een steunmaatregel voor de particuliere opslag contracten zijn gesloten. Naar aanleiding van die controle wordt ook de in lid 3 bedoelde boekhouding onderzocht en vindt samen met een identificatie een materiële controle van gewicht en aard van de producten plaats. De materiële controles worden uitgevoerd bij minstens 5 % van de hoeveelheid waarop de onaangekondigde controle betrekking heeft;

b) gaat aan het einde van de contractuele opslagperiode na of de producten nog opgeslagen zijn.

7. Over de op grond van de leden 5 en 6 uitgevoerde controles wordt een verslag opgesteld waarin

- de controledatum,
- de duur van de controle en
- de uitgevoerde werkzaamheden

worden aangegeven.

Het controleverslag wordt ondertekend door de bevoegde ambtenaar en medeondertekend door de contractant of, in voorkomend geval, door de exploitant van het koelhuis.

8. Wanneer onregelmatigheden aan het licht komen die op 5 % of meer van de gecontroleerde hoeveelheden betrekking hebben, wordt de steekproef op een door de bevoegde instantie nader te bepalen groter aantal monsters gebaseerd.

De lidstaten melden deze onregelmatigheden binnen vier weken aan de Commissie.

9. De lidstaten kunnen voorschrijven dat de controlekosten geheel of gedeeltelijk voor rekening van de contractant zijn.

Artikel 6

De lidstaten delen de Commissie uiterlijk op 15 december 1999 mee:

- a) voor welke hoeveelheden kaas opslagcontracten zijn gesloten;
- b) eventueel, voor welke hoeveelheden de in artikel 2, lid 1, onder d), bedoelde toestemming is verleend.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 15 april 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 679/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2659/94 betreffende nadere regels voor de toekenning van steun voor de particuliere opslag van Grana Padano-, Parmigiano Reggiano- en Provolone-kaas

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96⁽²⁾, en met name op artikel 9, lid 3, en artikel 28,Overwegende dat in artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2659/94 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 671/97⁽⁴⁾, de bedragen zijn vastgesteld van de steun voor de particuliere opslag van Grana Padano-, Parmigiano Reggiano- en Provolone-kaas; dat deze bedragen moeten worden gewijzigd om rekening te houden met de ontwikkeling van de opslagkosten;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2659/94 wordt vervangen door:

- „1. Het steunbedrag voor de particuliere opslag van kaas wordt als volgt vastgesteld:
- 100 euro per ton voor de vaste kosten;
 - 0,35 euro per ton en per dag van contractuele opslag voor de opslagkosten;
 - een bedrag voor de financieringskosten, uitgedrukt in euro per ton en per dag van contractuele opslag en vastgesteld als volgt:
 - 0,64 voor Grana Padano,
 - 0,89 voor Parmigiano Reggiano,
 - 0,52 voor Provolone.”

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op de op of na de datum van haar inwerkingtreding gesloten opslagcontracten.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.⁽³⁾ PB L 284 van 1. 11. 1994, blz. 26.⁽⁴⁾ PB L 101 van 18. 4. 1997, blz. 14.

VERORDENING (EG) Nr. 680/1999 VAN DE COMMISSIE

van 26 maart 1999

houdende het besluit om geen gevolg te geven aan de offertes in het kader van de 220e deelinschrijving die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89 in het kader van de algemene interventie maatregelen is gehouden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1633/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 7,Overwegende dat, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie van 1 september 1993 tot uitvoering van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad wat de algemene en de speciale interventie maatregelen in de sector rundvlees betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 ⁽⁴⁾, en bij artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 van de Commissie van 9 juni 1989 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 136/1999 ⁽⁶⁾, een inschrijving is geopend;

Overwegende dat, op grond van artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2456/93, eventueel voor elke deelinschrijving een maximumaankoop prijs voor de kwaliteit R 3 moet worden vastgesteld op basis van de

ontvangen offertes; dat krachtens artikel 13, lid 2, kan worden besloten niet toe te wijzen;

Overwegende dat, na onderzoek van de voor de 220e deelinschrijving ingediende offertes en rekening houdend, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 805/68, met hetgeen vereist is met het oog op een redelijke ondersteuning van de markt en met de seizoengebonden ontwikkeling van de aantallen geslachte dieren en prijzen, geen gevolg blijkt te moeten worden gegeven;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 220e deelinschrijving op grond van Verordening (EEG) nr. 1627/89, wordt niet toegewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.⁽²⁾ PB L 210 van 28. 7. 1998, blz. 17.⁽³⁾ PB L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4.⁽⁴⁾ PB L 349 van 24. 12. 1998, blz. 47.⁽⁵⁾ PB L 159 van 10. 6. 1989, blz. 36.⁽⁶⁾ PB L 17 van 22. 1. 1999, blz. 26.

RICHTLIJN 1999/19/EG VAN DE COMMISSIE

van 18 maart 1999

tot wijziging van Richtlijn 97/70/EG van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Richtlijn 98/74/EG van de Commissie⁽³⁾, in het
leven geroepen comité,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11
december 1997 betreffende de invoering van een gehar-
moniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen
waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt⁽¹⁾, inzonderheid
op artikel 8,

Artikel 1

In bijlage II bij Richtlijn 97/70/EG wordt onder het
hoofd „Hoofdstuk IX: Radiocommunicatie”, het volgende
toegevoegd:

„Voorschrift 7: Radioapparatuur — vaargebied A1

De volgende nieuwe paragraaf (4) invoegen:

„Onverminderd de bepalingen van voorschrift 4,
onder a), mag de regering nieuwe vissersvaartuigen
waarvan de lengte ten minste 24 maar minder dan
45 m bedraagt en welke zich uitsluitend in vaarge-
bied A1 ophouden, ontheffen van het voorschrift
6, paragraaf 1, onder f), en voorschrift 7, paragraaf
3, mits deze zijn uitgerust met een VHF-radio-
installatie als bepaald bij voorschrift 6, paragraaf 1,
onder a), alsmede met een aanvullende VHF-
radio-installatie met DSC voor de verzending van
noodsignalen van schip naar kust als bepaald bij
voorschrift 7, paragraaf 1, onder a).”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuurs-
rechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op
31 mei 2000 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de
Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt
in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen
of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking
van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing
worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de bepalingen van
intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn
vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag
volgende op die van haar bekendmaking in het *Publica-
tieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 34 van 9. 2. 1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 247 van 5. 10. 1993, blz. 19.

⁽³⁾ PB L 276 van 13. 10. 1998, blz. 7.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 maart 1999.

Voor de Commissie
Neil KINNOCK
Lid van de Commissie

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 22 februari 1999

tot sluiting van de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de staat Israël

(1999/224/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 130 M, juncto artikel 228, lid 2, eerste zin, en artikel 228, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat de Europese Gemeenschap en Israël specifieke onderzoeksprogramma's uitvoeren op gebieden van gemeenschappelijk belang;

Overwegende dat de staat Israël enerzijds en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten anderzijds een euromediterrane associatieovereenkomst hebben ondertekend die voorziet in de sluiting van een samenwerkingsovereenkomst op het gebied van wetenschap en technologie;

Overwegende dat de Europese Gemeenschap en de staat Israël voor de duur van het vierde OTO-kaderprogramma een overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking hebben gesloten;

Overwegende dat de Raad bij besluit van 18 mei 1998 de Commissie heeft gemachtigd om onderhandelingen te voeren over de hernieuwing van de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de staat Israël voor de duur van het vijfde kaderprogramma;

Overwegende dat de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese

Gemeenschap en de staat Israël moet worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de staat Israël wordt hierbij namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt bij dezen gemachtigd de persoon (personen) aan te wijzen die bevoegd is (zijn) de overeenkomst te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 3

De voorzitter van de Raad verricht, namens de Gemeenschap, de kennisgeving als bedoeld in artikel 13 van de overeenkomst.

Gedaan te Luxemburg, 22 februari 1999.

Voor de Raad

De Voorzitter

H.-F. von PLOETZ

⁽¹⁾ PB C 283 van 12. 9. 1998, blz. 5.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 11 februari 1999 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

OVEREENKOMST**inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de staat Israël**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE, handelend namens de Europese Gemeenschap (hierna „de Gemeenschap” te noemen),

enerzijds, en

DE REGERING VAN DE STAAT ISRAËL, handelend namens de staat Israël (hierna „Israël” te noemen),

anderzijds,

hierna de „partijen” te noemen,

OVERWEGENDE het belang van wetenschappelijk en technologisch onderzoek voor Israël en de Gemeenschap en hun wederzijds belang bij samenwerking op dit gebied teneinde middelen beter te gebruiken en onnodig dubbel werk te vermijden;

OVERWEGENDE dat Israël en de Gemeenschap momenteel onderzoekprogramma's op gebieden van gemeenschappelijk belang uitvoeren;

OVERWEGENDE dat Israël en de Gemeenschap er belang bij hebben in deze programma's tot wederzijds voordeel samen te werken;

OVERWEGENDE het belang dat beide partijen erbij hebben de wederzijdse toegang van hun onderzoeksinstituten tot onderzoek- en ontwikkelingsactiviteiten in Israël enerzijds en de kaderprogramma's van de Gemeenschap voor onderzoek en technologische ontwikkeling anderzijds aan te moedigen;

OVERWEGENDE dat de staat Israël enerzijds en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten anderzijds een overeenkomst hebben ondertekend krachtens welke de partijen beloven hun wetenschappelijke en technologische samenwerking te intensiveren en overeenkomen om via afzonderlijke, speciaal daartoe gesloten overeenkomsten te voorzien in de regelingen die nodig zijn om die doelstelling te realiseren;

OVERWEGENDE dat de Gemeenschap en Israël voor de duur van het vierde kaderprogramma een overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking hebben gesloten, welke voorziet in de mogelijkheid tot hernieuwing van die overeenkomst onder onderling overeen te komen voorwaarden;

OVERWEGENDE dat het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie bij Besluit 182/1999/EG een kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002), hierna het „vijfde kaderprogramma” te noemen, hebben aangenomen;

OVERWEGENDE dat, onverminderd de toepasselijke bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, deze overeenkomst en alle daaronder gebrachte activiteiten op generlei wijze afbreuk zullen doen aan de bevoegdheden van de lidstaten om met Israël bilaterale activiteiten op het gebied van wetenschap, technologie, onderzoek en ontwikkeling uit te voeren en in voorkomend geval daartoe overeenkomsten aan te gaan,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

1. In Israël gevestigde onderzoeksinstituten kunnen aan alle specifieke programma's van het vijfde kaderprogramma deelnemen.

2. Israëlische wetenschappers of onderzoeksinstituten kunnen aan de activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek deelnemen.

3. In de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten kunnen aan onderzoekprogramma's en -projecten in Israël deelnemen wat betreft onderwerpen die overeenstemmen met die van de programma's van het vijfde kaderprogramma.

4. Als bedoeld in deze overeenkomst zijn onder „onderzoeksinstituten” onder andere begrepen: universiteiten, onderzoekorganisaties, industriële ondernemingen, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, en personen.

Artikel 2

De samenwerking kan de volgende vormen aannemen:

— deelname van in Israël gevestigde onderzoeksinstituten aan de tenuitvoerlegging van alle onder het vijfde kaderprogramma aangenomen specifieke programma's overeenkomstig de voorwaarden die zijn neergelegd in de „regels voor de deelneming van ondernemingen, onderzoekcentra en universiteiten aan de activiteiten van de Europese Gemeenschap op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie”;

- financiële bijdrage van Israël aan de begrotingen van de met het oog op de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma aangenomen programma's op basis van de verhouding tussen het BBP van Israël en dat van de lidstaten van de Europese Unie en Israël samen;
- deelname van in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten aan Israëlische onderzoekprojecten en de resultaten daarvan overeenkomstig de in Israël in elk geval toepasselijke voorwaarden; in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten die in het kader van onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's aan Israëlische onderzoekprojecten deelnemen, dragen hun eigen kosten met inbegrip van hun relatieve aandeel in de kosten van algemeen beheer en administratie van het project;
- regelmatige discussies over de hoofdlijnen en prioriteiten van het onderzoekbeleid en de onderzoekplanning in Israël en de Gemeenschap;
- discussies over de vooruitzichten voor ontwikkeling van de samenwerking;
- tijdige verschaffing van informatie over de tenuitvoerlegging van OTO-programma's in Israël en de Gemeenschap en over de resultaten van de in het kader van de samenwerking verrichte werkzaamheden.

Artikel 3

De samenwerking kan met de volgende middelen worden gerealiseerd:

- deelname aan communautaire programma's of subprogramma's of gezamenlijke onderzoekactiviteiten, met name aan contracten voor gezamenlijke rekening, gecoördineerde acties, coördinatieactiviteiten, waaronder thematische netwerken, onderwijs- en opleidingsactiviteiten, studies en evaluaties;
- gezamenlijke vergaderingen;
- bezoeken en uitwisselingen van onderzoekers, ingenieurs en technici;
- geregelde permanente contacten tussen programma- of projectbeheerders;
- deelname van deskundigen aan seminars, symposia en workshops.

Artikel 4

De samenwerking kan te allen tijde met instemming van beide partijen worden aangepast en uitgebreid.

Artikel 5

Onverminderd bijlage A hebben in Israël gevestigde onderzoeksinstituten die aan communautaire onderzoekprogramma's deelnemen, met betrekking tot de eigendom, het gebruik en de verspreiding van informatie en intellectuele eigendom die uit deze deelname voortvloeien, dezelfde rechten en plichten als in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten.

Onverminderd bijlage C hebben in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten die aan Israëlische onderzoekprojecten in het kader van programma's voor onder-

zoek en ontwikkeling deelnemen, met betrekking tot de eigendom, het gebruik en de verspreiding van informatie en intellectuele eigendom die uit deze deelname voortvloeien, dezelfde rechten en plichten als Israëlische onderzoeksinstituten die aan het betrokken project deelnemen.

Artikel 6

Er wordt een gemeenschappelijk comité opgericht, het „Comité onderzoek EG-Israël”, dat onder meer de volgende taken heeft:

- de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst aan een onderzoek onderwerpen en evalueren;
- alle maatregelen die de samenwerking zouden kunnen verbeteren en uitbreiden, bestuderen;
- regelmatig discussies houden over de toekomstige hoofdlijnen en prioriteiten van het onderzoekbeleid en de onderzoekplanning in Israël en de Gemeenschap en over de vooruitzichten voor toekomstige samenwerking;
- toezien op de juiste uitvoering van de overeenkomst.

Het comité, dat wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de Commissie en van Israël, stelt zijn reglement van orde vast.

Het comité komt ten minste eenmaal per jaar op verzoek van de partijen bijeen. Buitengewone vergaderingen worden op verzoek van een van beide partijen gehouden.

Artikel 7

1. De financiële bijdrage van Israël in verband met de deelname aan de uitvoering van de specifieke programma's wordt vastgesteld in evenredigheid met en als aanvulling op het bedrag dat jaarlijks op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen beschikbaar is voor vastleggingskredieten om te voldoen aan de financiële verplichtingen van de Commissie in verband met werkzaamheden die worden uitgevoerd in de vormen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging, het beheer en het functioneren van deze programma's.

2. De evenredigheidsfactor voor het bepalen van de Israëlische bijdrage wordt bepaald door de verhouding tussen het bruto binnenlands product van Israël tegen marktprijzen en de som van de bruto binnenlandse producten van de lidstaten van de Europese Unie en Israël samen tegen marktprijzen. Deze verhouding wordt berekend op basis van de meest recente gegevens van de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling die op het tijdstip waarop het voorontwerp van de begroting van de Europese Gemeenschappen wordt bekendgemaakt, beschikbaar zijn.

3. De regels voor de financiële deelneming van de Gemeenschap zijn uiteengezet in bijlage IV van Besluit 182/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 december 1998.

4. De regels voor de financiële bijdrage van Israël zijn uiteengezet in bijlage B.

Artikel 8

1. Vertegenwoordigers van Israël nemen deel aan de comités inzake programmabeheer van het vijfde kaderprogramma. Deze comités komen bijeen zonder de aanwezigheid van de vertegenwoordigers van Israël in geval van stemming en anders uitsluitend in bijzondere omstandigheden. Israël wordt in kennis gesteld.
2. De deelname als bedoeld in lid 1 van dit artikel heeft dezelfde vorm, met inbegrip van de procedures voor het ontvangen van informatie en documentatie, als de deelname van vertegenwoordigers van de lidstaten.

Artikel 9

1. Onverminderd artikel 5 en rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Israël, hebben in Israël gevestigde onderzoeksinstituten die aan het vijfde kaderprogramma deelnemen, dezelfde contractuele rechten en plichten als in de Gemeenschap gevestigde instituten.
2. Voor Israëlische onderzoeksinstituten gelden, rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Israël, dezelfde voorwaarden voor de indiening en beoordeling van voorstellen en voor de toekenning en sluiting van contracten onder communautaire programma's als voor contracten die onder dezelfde programma's met onderzoeksinstituten in de Gemeenschap worden gesloten.
3. Bij de keuze van beoordelaars of referees worden behalve deskundigen uit de Gemeenschap ook Israëlische deskundigen in aanmerking genomen. Israëlische deskundigen kunnen zitting hebben in de adviesgroepen en andere raadgevende organen die de Commissie bij de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma terzijde staan.
4. Israëlische onderzoeksinstituten kunnen als projectcoördinator optreden onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor in de Gemeenschap gevestigde instituten. Conform de financiële regelgeving van de Gemeenschap dienen de contractuele regelingen die met of door de Israëlische onderzoeksinstituten worden getroffen, te voorzien in controles en audits welke door of op gezag van de Commissie en de Rekenkamer worden uitgevoerd. Financiële audits kunnen worden uitgevoerd teneinde de inkomsten en uitgaven van de betrokken instituten te controleren in het licht van hun contractuele verplichtingen ten aanzien van de Gemeenschap. Met het oog op de samenwerking en de wederzijdse belangen verlenen de bevoegde Israëlische autoriteiten alle redelijkerwijs mogelijke assistentie die in de gegeven omstandigheden voor het uitvoeren van bedoelde controles en audits nodig of nuttig is.
5. Onverminderd artikel 5 en bijlage C en rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Israël, hebben in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten die aan Israëlische onderzoekprojecten in het kader van programma's voor onderzoek en

ontwikkeling deelnemen, dezelfde contractuele rechten en plichten als in Israël gevestigde instituten.

6. Onverminderd bijlage C gelden voor onderzoeksinstituten in de Gemeenschap, rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Israël, voorwaarden voor de indiening en beoordeling van voorstellen en voor de toekenning en sluiting van contracten voor projecten in Israëlische programma's voor onderzoek en ontwikkeling die gelijkwaardig zijn aan die voor contracten die onder dezelfde programma's voor onderzoek en ontwikkeling met onderzoeksinstituten in Israël worden gesloten.

Artikel 10

Elke partij vergemakkelijkt in overeenstemming met haar eigen wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen de verplaatsingen en het verblijf van onderzoekers die in Israël en in de Gemeenschap aan de onder deze overeenkomst vallende activiteiten deelnemen.

Artikel 11

De bijlagen A, B en C zijn een integrerend onderdeel van deze overeenkomst.

Artikel 12

1. Deze overeenkomst wordt hierbij gesloten voor de duur van het vijfde kaderprogramma.
2. Onverminderd lid 1 kan elk van beide partijen deze overeenkomst te allen tijde beëindigen met een opzegtermijn van twaalf maanden. Projecten en activiteiten die op het ogenblik waarop deze overeenkomst afloopt of wordt beëindigd, gaande zijn, worden onder de in deze overeenkomst neergelegde voorwaarden voortgezet totdat zij zijn voltooid.
3. Indien de Gemeenschap besluit een of meer communautaire programma's te herzien, dan kan deze overeenkomst onder onderling overeen te komen voorwaarden worden beëindigd. Israël wordt van de exacte inhoud van de herziene programma's in kennis gesteld binnen een week nadat deze door de Gemeenschap zijn aangenomen. De partijen stellen elkaar binnen een maand nadat het besluit van de Gemeenschap is aangenomen in kennis van een eventueel voornemen om deze overeenkomst te beëindigen.
4. Indien de Gemeenschap een nieuw meerjarig kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling aanneemt, dan kan deze overeenkomst onder onderling overeen te komen voorwaarden worden herzien of hernieuwd.

Artikel 13

Deze overeenkomst wordt door de partijen overeenkomstig hun bestaande procedures goedgekeurd.

De overeenkomst treedt in werking op de datum waarop de partijen elkaar in kennis stellen van de voltooiing van de daartoe vereiste procedures.

Artikel 14

Deze overeenkomst is van toepassing op het grondgebied waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is en onder de in dat verdrag neergelegde voorwaarden, enerzijds, en op het grondgebied van de staat Israël, anderzijds.

Artikel 15

Deze overeenkomst wordt in twee exemplaren opgesteld in de Spaanse, de Deense, de Duitse, de Griekse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Zweedse en de Hebreeuwse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdneenennegentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdneenenvijftig.

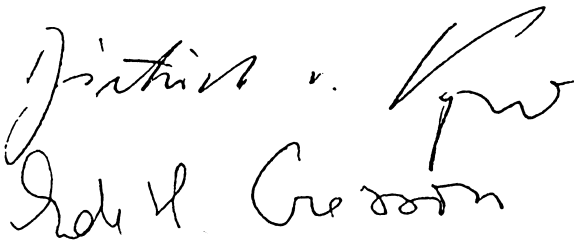
Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattasetsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundranittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundrafemtionio.

נעשה בכריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea
For det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

J. G. Cresson

בשם ממשלת מדינת ישראל

Henry Kissinger

*BIJLAGE A***BEGINSELEN INZAKE DE TOEKENNING VAN INTELLECTUELE-EIGENDOMSRECHTEN****I. Eigendom, toekenning en uitoefening van rechten**

1. De contractuele regelingen die de deelnemers overeenkomen onder de regels die zijn opgesteld met het oog op de tenuitvoerlegging van artikle 130 J van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, betreffen met name de eigendom en het gebruik, inclusief de verspreiding, van informatie en intellectuele eigendom die voortvloeien uit het gemeenschappelijk onderzoek, met inachtneming van de doelstellingen van het gemeenschappelijk onderzoek, de respectieve bijdragen van de deelnemers, de voor- en nadelen van het verlenen van vergunningen per grondgebied of per toepassingsgebied, de door de geldende wetgeving opgelegde voorwaarden, de arbitrageprocedures en andere factoren die door de deelnemers van belang worden geacht. Ook de eventuele rechten en verplichtingen inzake intellectuele eigendom met betrekking tot het door gastonderzoekers verrichte onderzoek worden in de genoemde regelingen geregeld.
2. Bij de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst worden, wat deelname aan het vijfde kaderprogramma betreft, informatie en intellectuele eigendom gebruikt in overeenstemming met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Israël; in de contractuele regelingen wordt een dienovereenkomstige bepaling opgenomen.
3. Ten aanzien van de informatie of intellectuele eigendom welke voortvloeit uit het gemeenschappelijk onderzoek en waarvoor geen contractuele regeling is getroffen, wordt overeenkomstig de in de contractuele regelingen neergelegde beginselen, waaronder die voor de beslechting van geschillen, te werk gegaan. Als de door de deelnemers overeengekomen methode voor de beslechting van geschillen niet tot een bindend besluit leidt, komt de informatie of de intellectuele eigendom toe aan alle deelnemers aan het gemeenschappelijk onderzoek dat de informatie of de intellectuele eigendom heeft voortgebracht. Als geen overeenstemming over de exploitatie wordt bereikt, heeft elke deelnemer op wie deze bepaling van toepassing is het recht om die informatie of intellectuele eigendom zonder geografische beperking voor eigen commerciële doeleinden te gebruiken.
4. Elke partij zorgt ervoor dat de andere partij en haar deelnemers over de intellectuele-eigendomsrechten kunnen beschikken die hun overeenkomstig de beginselen van deel I van deze bijlage toekomen.
5. Met inachtneming van de concurrentievoorwaarden op de onder de overeenkomst vallende gebieden, streeft elke partij ernaar dat de krachtens deze overeenkomst en de daaruit voortvloeiende regelingen verkregen rechten zodanig worden uitgeoefend, dat met name:
 - i) de verspreiding en het gebruik van informatie die in het kader van de overeenkomst is ontstaan, bekendgemaakt, of anderszins beschikbaar gesteld, worden aangemoedigd;
 - ii) de vaststelling en de uitvoering van internationale normen worden bevorderd.

II. Internationale overeenkomsten

Intellectuele eigendom die aan de partijen of hun deelnemers toebehoort, wordt behandeld in overeenstemming met de toepasselijke internationale overeenkomsten, bijvoorbeeld de TRIPS-overeenkomst van de GATT-WTO, de Conventie van Bern (Akte van Parijs 1971) en het Unieverdrag van Parijs (Akte van Stockholm 1967).

*BIJLAGE B***FINANCIËLE REGELS VOOR DE IN ARTIKEL 7 VAN DEZE OVEREENKOMST BEDOELDE
FINANCIËLE BIJDRAGE VAN ISRAËL****1. Vaststelling van de financiële bijdrage**

1.1. Zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 1 september van elk begrotingsjaar deelt de Commissie van de Europese Gemeenschappen Israël, samen met de nodige achtergrondinformatie, het volgende mede:

- a) de bedragen van de vastleggingskredieten op de staat van uitgaven van het voorontwerp van de begroting van de Europese Gemeenschappen die betrekking hebben op het vijfde kaderprogramma;
- b) het op basis van het voorontwerp van de begroting geraamde bedrag van de bijdrage van Israël in verband met zijn deelname aan het vijfde kaderprogramma;

en stelt zij tevens het Comité onderzoek EG-Israël hiervan in kennis.

Om de interne begrotingsprocedures te vergemakkelijken, verschaffen de diensten van de Commissie echter uiterlijk op 30 mei van elk jaar reeds de corresponderende indicatieve bedragen.

1.2. Zodra de algemene begroting definitief is vastgesteld, deelt de Commissie Israël de bovenstaande met de deelname van Israël corresponderende bedragen op de staat van uitgaven mede.

2. Betalingsprocedures

2.1. Uiterlijk op 1 januari en 15 juni van elk begrotingsjaar doet de Commissie aan Israël een verzoek tot storting in verband met de bijdrage van Israël in het kader van deze overeenkomst. Dit verzoek tot storting betreft de betaling van onderscheidenlijk:

- zes twaalfden van de bijdrage van Israël uiterlijk op 20 januari,
- zes twaalfden van de bijdrage van Israël uiterlijk op 15 juli.

De uiterlijk op 20 januari te betalen zes twaalfden worden evenwel berekend op basis van het bedrag dat in de staat van ontvangsten van het voorontwerp van begroting is opgenomen. Het aldus betaalde bedrag wordt geregulariseerd bij de betaling van de uiterlijk op 15 juli te betalen zes twaalfden.

2.2. Voor het eerste jaar van de uitvoering van deze overeenkomst doet de Commissie binnen dertig dagen na de inwerkingtreding ervan een eerste verzoek tot storting. Indien dit verzoek na 15 juni wordt gedaan, dan betreft het de betaling, binnen 30 dagen, van twaalf twaalfden van de bijdrage van Israël, berekend op basis van het bedrag dat in de staat van ontvangsten van de begroting is opgenomen.

2.3. De bijdragen van Israël worden uitgedrukt en betaald in euro.

2.4. Israël betaalt zijn bijdrage in het kader van deze overeenkomst volgens het in de punten 2.1 en 2.2 vermelde tijdschema. Voor elke te late betaling wordt interest betaald ten belope van de Interbank Offered Rate (IBOR) voor één maand in euro als gegeven door de International Swap Dealers' Association op de ISDA-pagina van Reuters. Dit percentage wordt met 1,5 % verhoogd voor elke maand uitstel. De verhoogde interest geldt voor de gehele periode van de betalingsachterstand. De interest is evenwel pas verschuldigd als de betaling meer dan dertig dagen na de in de punten 2.1 en 2.2 vermelde termijnen plaatsvindt.

2.5. Reiskosten van Israëlische vertegenwoordigers en deskundigen in verband met hun deelname aan de werkzaamheden van de in de artikelen 8 en 9 van deze overeenkomst genoemde comités en de bij de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma betrokken comités worden door de Commissie vergoed op dezelfde grondslag als de vertegenwoordigers en deskundigen van de lidstaten van de Europese Unie, en zulks volgens de momenteel geldende procedures.

3. Voorwaarden voor de tenuitvoerlegging

3.1. De financiële bijdrage van Israël aan het vijfde kaderprogramma overeenkomstig artikel 7 van de overeenkomst blijft normaliter gedurende het betrokken begrotingsjaar ongewijzigd.

3.2. Bij de afsluiting van de rekeningen over elk begrotingsjaar (n) gaat de Commissie in het kader van de opstelling van de jaarrekening over tot een regularisering van de rekeningen in verband met de bijdrage van Israël, rekening houdend met wijzigingen die zich in de loop van het begrotingsjaar hebben voorgedaan door overschrijvingen, annuleringen, overboekingen, vrijgekomen kredieten of aanvullende en gewijzigde begrotingen. Deze regularisering vindt plaats ten tijde van de tweede betaling voor het jaar n + 1. Verdere regularisering vinden ieder jaar plaats tot en met juli 2006.

Betalingen van Israël worden als in de begroting opgenomen ontvangsten geboekt onder de passende begrotingslijn van de staat van ontvangsten van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

Het financieel reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het beheer van de kredieten.

4. Informatie

Uiterlijk op 31 maart van elk begrotingsjaar ($n + 1$) wordt de staat van de kredieten voor het vijfde kaderprogramma in verband met het voorgaande begrotingsjaar (n) opgesteld en ter informatie aan Israël toegezonden in de voor de jaarrekening van de Commissie gebruikelijke opmaak.

BIJLAGE C

1. Een voorwaarde voor de deelname van in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten aan projecten van Israëliische programma's voor onderzoek en ontwikkeling is dat hieraan tevens wordt deelgenomen door ten minste één Israëliisch onderzoeksinstituut. Voorstellen voor deze deelname moeten gezamenlijk met het Israëliische onderzoeksinstituut of de Israëliische onderzoeksinstituten worden ingediend.
 2. Rekening houdend met de aard van de samenwerking tussen Israël en de Gemeenschap op dit gebied zijn de rechten en plichten van in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten die aan onderzoekprojecten van Israëliische programma's voor onderzoek en ontwikkeling deelnemen en de voorwaarden voor de indiening en beoordeling van voorstellen en voor de toekenning en sluiting van contracten in het kader van dergelijke projecten, onderworpen aan de Israëliische wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen die de tenuitvoerlegging van programma's voor onderzoek en ontwikkeling regelen alsmede in voorkomend geval, aan de voorschriften inzake de nationale veiligheid die ook voor Israëliische deelnemers gelden, zodat gelijke behandeling gewaarborgd is.
 3. Afhankelijk van de aard van het project kunnen voorstellen worden ingediend bij:
 - i) het Kantoor van het Wetenschappelijk Hoofd van het ministerie van Industrie en Handel voor gezamenlijke industriële onderzoek- en ontwikkelingsprojecten waaraan Israëliische bedrijven deelnemen. Er zijn geen van te voren vastgestelde gebieden voor projecten in dit programma voor onderzoek en ontwikkeling. Voorstellen voor gezamenlijke projecten kunnen op elk gebied van industrieel onderzoek en ontwikkeling worden ingediend. Bovendien kunnen in het kader van het Magnet-programma door Israëliische bedrijven voorstellen worden ingediend voor samenwerking met in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten. Voor dit soort samenwerking is de instemming vereist van het betrokken consortium en van de beheersinstanties van het Magnet-programma;
 - ii) het ministerie van Wetenschappen voor strategisch onderzoek op het gebied van elektro-optica, micro-elektronica, biotechnologie, informatietechnologie, geavanceerde materialen, milieu en water;
 - iii) het Kantoor van het Wetenschappelijk Hoofd van het ministerie van Landbouw — Fonds voor de stimulering van landbouwkundig onderzoek;
 - iv) het Kantoor van het Wetenschappelijk Hoofd van het ministerie van Nationale Infrastructuur voor voorstellen op het gebied van de ontwikkeling van energie-infrastructuur en aardwetenschappen;
 - v) het Kantoor van het Wetenschappelijk Hoofd van het ministerie van Volksgezondheid op het gebied van medisch onderzoek.
- Israël houdt de Gemeenschap en de Israëliische onderzoeksinstituten regelmatig op de hoogte van de lopende Israëliische programma's en de mogelijkheden voor in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten om daaraan deel te nemen.
4. In alle contractuele overeenkomsten tussen in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten en Israëliische instituten en/of in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten en Israëliische overheidsorganen wordt rekening gehouden met de bepalingen van deze bijlage.
-

Gemeenschappelijke verklaring

Ter gelegenheid van de ondertekening van de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking bevestigen de Europese Gemeenschap en de staat Israël hierbij dat op grond van de verwijzing in bijlage A, punt I, onder 1, naar de regels die zijn opgesteld met het oog op de tenuitvoerlegging van artikel 130 J van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap „de eventuele toegang van Israëlische of communautaire instituten tot de resultaten van projecten in het kader van andere internationale overeenkomsten waarbij ofwel de Gemeenschap ofwel Israël partij is, afhankelijk is van de instemming van de andere partij of partijen bij die andere internationale overeenkomsten.”

Hecho en Bruselas, el tercer día del mes de marzo de mil novecientos noventa y nueve, que corresponde al decimoquinto día de adar de cinco mil setecientos cincuenta y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den tredje marts nitten hundrede nioghalvfems, hvilket svarer til den femtende adar fem tusind syv hundrede nioghalvtreds.

Geschehen zu Brüssel am dritten März neunzehnhundertneunundneunzig; dieser Tag entspricht dem fünfzehnten Adar fünftausendsiebenhundertneunundfünfzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την τρίτη ημέρα του μηνός Μαρτίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα που αντιστοιχεί στη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός Αδάρ του έτους πέντε χιλιάδες επτακόσια πενήντα εννέα.

Done at Brussels on the third day of March one thousand nine hundred and ninety-nine, which corresponds to the fifteenth day of Adar, five thousand seven hundred and fifty nine.

Fait à Bruxelles, le trois mars mil neuf cent quatre-vingt-dix-neuf, qui correspond au quinze Adar de l'année cinq mille sept cent cinquante neuf.

Fatto a Bruxelles, il tre marzo millenovecentonovantanove, corrispondente al quindici Adar cinquemilasettecentocinquantanove.

Gedaan te Brussel, de derde maart negentienhonderdnegenennegentig, welke datum overeenkomt met de vijftiende adar vijfduizendzevenhonderdnegenenvijftig.

Feito em Bruxelas, em três de Março de mil novecentos e noventa e nove, que corresponde ao dia quinze do mês de Adar de cinco mil setecentos e cinquenta e nove.

Tehty Brysselissä maaliskuun kolmantena päivänä tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän, mikä vastaa Adarin viidettätoista päivää vuonna viisituhattaseitsemänsataaviisikymmentäyhdeksän.

Undertecknat i Bryssel den tredje mars nittonhundra nittionio, vilket motsvarar den femtonde dagen av Adar femtusensjuhundra femtionio.

נעשה בבריסל ביום השלושה בחודש מרץ אלף תשע מאות תשעים ותשע שהוא היום השישה עשר לחודש אדר התשנ"ט.

Por la Comunidad Europea

For det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

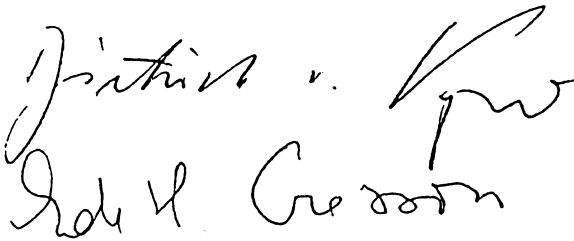
Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

På Europeiska gemenskapens vägnar

J. G. Crossin

בשם ממשלת מדינת ישראל

Henry Shuy Aol

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 13 mei 1998

betreffende door Duitsland aan de onderneming **Herborn und Breitenbach GmbH**, voorheen **Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH**, verleende steun

(*kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1687*)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/225/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand haar hun opmerkingen kenbaar te maken⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Op 15 maart 1995 besloot de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden met betrekking tot de steun die Duitsland had verleend aan de onderneming SKET Schwermaschinenbau Magdeburg GmbH, te Magdeburg, hierna „SKET SMM” genoemd⁽²⁾. Deze procedure had ook betrekking op de dochterondernemingen van SKET-SMM, te weten Entstaubungstechnik Magdeburg GmbH, te Magdeburg, hierna „ETM” genoemd, en Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, te Chemnitz, hierna „DZM” genoemd. Het betrof hierbij steun die SKET SMM voorafgaand aan en in het kader van de privatisering en herstructurering van deze onderneming had ontvangen. Eerder had SKET SMM reeds steun ontvangen waartegen de Commissie geen bezwaar had gemaakt (NN 46/93 en NN 95/93). De procedure heeft nummer C 16/95.

Op 30 juli 1996 besloot de Commissie procedure C 16/95 uit te breiden tot de staatssteun die na het besluit tot inleiding van de procedure was uitgekeerd en die niet onder dat besluit viel⁽³⁾. De investeerders (Oestmann & Borchert Industriebeteiligungen GbR) hadden zich eind 1995 uit de voorgenomen privatisering teruggetrokken, waarna een nieuw herstructureringsplan met aanvullende steunmaatregelen was aangemeld.

In oktober 1996 was SKET SMM gedwongen om een „Gesamtvollstreckungsverfahren” (dit wil zeggen een algemelevereffeningprocedure in de nieuwe deelstaten) aan te vragen. Het herstructureringsplan, naar aanleiding waarvan het besluit tot uitbreiding van de procedure van 30 juli 1996 was genomen, heeft derhalve de levensvatbaarheid van SKET SMM niet kunnen herstellen. Op 26 juni 1997 stelde de Commissie met betrekking tot de steun aan SKET SMM een negatieve eindbeschikking vast: Beschikking 97/765/EG⁽⁴⁾. De liquidatieprocedure heeft geen betrekking op de twee dochterondernemingen ETM en DZM, die aan de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, hierna „de BvS” genoemd, werden overgedragen. Met Beschikking 97/765/EG werd procedure C 16/95 slechts ten aanzien van het gedeelte van SKET SMM dat in liquidatie verkeerde, afgesloten. Daarom werd procedure C 16/95 als volgt opgesplitst: C 16a/95 voor SKET SMM, C 16b/95 voor ETM en C 16c/95 voor DZM. DZM fuseerde in 1995 met een West-Duitse onderneming en is tegenwoordig actief onder de naam Herborn & Breitenbach GmbH, te Chemnitz, hierna „H&B” genoemd. De onderhavige beschikking heeft slechts betrekking op H&B.

⁽¹⁾ PB C 215 van 19. 8. 1995, blz. 8.

⁽²⁾ PB C 215 van 19.8.1995, blz. 8, en PB C 298 van 9.10.1996, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 298 van 9. 10. 1996, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 314 van 18. 11. 1997, blz. 20.

Bij schrijven van 13 januari 1997 (ingeschreven op 14 januari 1997) en van 6 augustus 1997 (ingeschreven op 7 augustus 1997) stelde Duitsland de Commissie in kennis van de overdracht van H&B aan de BvS alsmede van steun die in de periode sedert de algehele vereffening van SKET SMM aan H&B was verleend. In de tweede brief werd het herstructureringsplan ingediend, dat andermaal aan de nieuwe situatie van H&B was aangepast. Bij brief van 30 oktober 1997 (op dezelfde datum ingeschreven) meldde Duitsland de voorwaarden aan van de privatiseringsovereenkomst van H&B alsmede de wijzigingen in het herstructureringsplan van augustus 1997.

II

Op 24 maart en 12 april 1995 had SKET SMM, onder leiding van de investeerders Oestmann & Borchert Industriebeteiligung GbR (die zich eind 1995 uit het privatiseringsproject terugtrokken), alle aandelen van H&B Beteiligungsgesellschaft GmbH en H&B GmbH & Co. KG overgenomen van Kolbus GmbH & Co. KG. Deze ondernemingen werden samengevoegd met de dochteronderneming DZM en vormden, onder de naam H&B, tot 31 december 1996 een dochteronderneming van SKET SMM. Bij overeenkomst van 16 januari 1997 werd H&B, in de toestand waarin de onderneming zich op dat tijdstip bevond (dit wil zeggen met schulden), aan de BvS overgedragen.

West Merchant Bank kreeg van de BvS de opdracht een investeerder te zoeken. Na een openbare biedingsprocedure, waarvoor, de wereld over, 112 ondernemingen waren aangezocht, waren per 1 mei 1997 vier aanbiedingen ontvangen. Met twee van deze vier gegadigden werden onderhandelingen geopend en vervolgens werd het beste bod gekozen waarbij rekening werd gehouden met het bedrijfsplan, garanties inzake het behoud van de werkgelegenheid en financiële doelstellingen. Bij deze keuze werd evenwel de optie van ontbinding en vereffening, die waarschijnlijk minder hoge kosten met zich zou hebben gebracht dan de verkoop met begeleidende financiële maatregelen, buiten beschouwing gelaten. Volgens de algemene beginselen die de Commissie bij de beoordeling van privatiseringen hanteert, houdt de privatisering van H&B daarom steun in ⁽⁵⁾.

De gekozen investeerder (de heer Henrich) is een natuurlijke persoon die over ervaring in de sector draadtrekmachines beschikt. De investeerder verkocht in 1994 zijn familiebedrijf, dat dergelijke machines vervaardigde, aan een participatiemaatschappij, de „EIS-group”, nadat hij vier jaar lang directeur van deze onderneming was geweest. De heer Henrich bezit nog een arbeidsovereenkomst met de „EIS-group”, die met de overname van H&B instemde. De investeerder heeft H&B op 24 september 1997 overgenomen, waarbij hij eerst voor 50 % en per 1 januari 1998 voor 100 % de bedrijfsleiding overnam. Bovendien zou hij voorzitter worden van de raad van toezicht van de „Cable & Wire Division” van de „EIS-group”, die uit aandelen in drie ondernemingen

bestaat. Zo brengt de investeerder kennis over de sector, contacten en potentiële synergieën in.

De structuur van H&B is als volgt:

- a) Herborn & Breitenbach GmbH te Chemnitz (voorheen DZM), met een aandelenkapitaal van 1 miljoen DEM. Deze onderneming is tegelijkertijd commanditair vennoot in H&B GmbH & Co. KG, te Herborn. Zij heeft 107 werknemers en beweegt zich op het gebied van ontwerp, bouw en productie van machines.
- b) Herborn & Breitenbach GmbH & Co KG te Herborn (Hessen), commanditair kapitaal: 6 miljoen DEM, kapitaal van de commanditaire vennoot: 0,1 miljoen DEM. De onderneming heeft 78 werknemers en houdt zich bezig met ontwerp, bouw en productie.
- c) Herborn & Breitenbach Beteiligungs GmbH te Unna (Noordrijn-Westfalen), voor 100 % in handen van Herborn & Breitenbach GmbH te Chemnitz. De onderneming heeft een maatschappelijk kapitaal van 0,1 miljoen DEM (deze onderneming is louter een lege huls zonder ondernemingsdoel en zonder werknemers).

De bedrijfsactiviteiten van H&B omvatten verkoop, bouw, productie, installatie, testen en onderhoud van draadtrekmachines in de beide vestigingen te Chemnitz en te Herborn. Deze machines zijn voor zeer uiteenlopende bedrijfstakken bestemd, zoals bijvoorbeeld de automobielenindustrie, ijzer- en staalindustrie, scheepsbouw, bouwnijverheid, energievoorziening, telecommunicatie en gloeilampenfabricage.

Het herstructureringsplan van de investeerder is in grote lijnen gericht op het veiligstellen van de marktaandelen en het verlagen van de productiekosten. De herstructurering van H&B was reeds op gang ten tijde van de overname door de investeerder, die het bedrijf van de onderneming wenst voort te zetten, waartoe hij zijn contacten inbrengt. Het plan behelst het volgende:

- a) handhaving van de beide vestigingen (Herborn en Chemnitz). Om evenwel de kosten te verlagen, moet de opsplitsing duidelijker en rationeler worden: onderzoek en ontwikkeling, productie en montage in Chemnitz, administratie, verkoop en demonstraties voor klanten in Herborn;
- b) inkrimping van het productgamma om de kostenstructuur te reduceren;
- c) aanpassing van de machines aan de bijzondere wensen van de klanten (ontwikkeling en fabricage);
- d) meer nadruk op serviceverlening gezien het grote aantal tweedehandsmachines van DZM en H&B;
- e) ontwikkeling van de productie van vervangingsonderdelen en aanbod van pakketten voor de modernisering en de inspectie van machines;
- f) uitbreiding van de „outsourcing” die in de onderneming reeds werd toegepast;

⁽⁵⁾ Zie het XXIIIe verslag over het mededingingsbeleid, 1993, punten 402 en 403.

g) afstoting van arbeidsplaatsen. De investeerder heeft evenwel alle bestaande arbeidsplaatsen (186) overgenomen en gegarandeerd daarvan 150 te zullen behouden, waarvan 90 in Chemnitz en 60 in Herborn. Deze garantie geldt voor de komende drie jaar. Hij zegt tevens toe dat de productie in Chemnitz voor nog eens twee jaar met ten minste 25 arbeidsplaatsen zal worden voortgezet. De arbeidsplaatsgaranties zijn versterkt door bij overeenkomst vastgelegde boetes.

H&B moet zijn marktaandeelen (in Duitsland, Europa, de GOS-landen, Zuid-Oost-Azië en de Verenigde Staten van Amerika) in een eerste fase veiligstellen door middel van de door de investeerder ingebrachte contacten en knowhow, maar ook door het programma voor de verlaging van de kosten en de herziening van het productgamma. De investeerder verwacht een aanzienlijke mate van synergie door samenwerking met andere ondernemingen (voorzitterschap van de raad van toezicht van de „Cable & Wire Division” van de „EIS-groep”).

In de afgelopen jaren werd 16,5 miljoen DEM geïnvesteerd, vooral in de sanering van de bestaande gebouwen en de modernisering van de technische installaties. Voor de komende jaren heeft de investeerder investeringen toegezegd van ongeveer 0,5 miljoen DEM per jaar over drie jaar (contractuele boeten).

Volgens de laatste vooruitzichten zou de gemeenschappelijke onderneming vanaf 1999 een positief resultaat vóór belasting van [...] ⁽⁶⁾ bereiken.

III

H&B bleef tot 1997 in de SKET-groep en ontving meer dan eens herstructureringssteun. De moeilijkheden waarmee SKET SMM geconfronteerd werd (en die tot een algehele vereffening leidden), hebben in feite de herstructurering van H&B vertraagd.

Deze steun aan H&B werd in het kader van de opeenvolgende herstructureringsplannen uitgekeerd. Deze plannen hadden betrekking op de herstructurering van de hele SKET-groep, waarvan H&B deel uitmaakte. Na de overdracht van de onderneming aan de BvS en bijgevolg de afsplitsing van de groep, zijn de plannen ten aanzien van H&B veel preciezer geworden. Eerst toen werd de afzonderlijke verkoop van de onderneming overwogen. Thans is H&B geprivatiseerd en een door de investeerder aangepast herstructureringsplan (zie deel II) met nieuwe financiële doelstellingen werd door de Commissie onderzocht.

Omwille van de duidelijkheid worden hier uitsluitend die financiële maatregelen genoemd die in het verleden inderdaad werden uitgevoerd of die in het kader van de privatisering in het huidige plan zijn voorzien ⁽⁷⁾. Het betreft de volgende maatregelen:

1. 1990 — 1991: Toekenning van middelen voor een specifiek doel (sociaal plan) ten belope van 1,4 miljoen DEM.

⁽⁶⁾ Gedeelten van deze tekst zijn bewerkt om ervoor te zorgen dat zakengeheimen niet worden bekendgemaakt. Die gedeelten zijn aangeduid met vierkante haken.

⁽⁷⁾ Zie de voetnoten 1 en 2.

2. 1993: 26,5 miljoen DEM aan renteloze leningen en afstand van schuldvorderingen, waaronder:

- a) toekenning van renteloze leningen door de BvS ter aflossing van oude leningen uit de tijd van vóór 1 juli 1990 ten belope van 13,9 miljoen DEM;
- b) een tweede krediet van de BvS ter aflossing van oude leningen uit de tijd van vóór 1 juli 1990 ten belope van 5,4 miljoen DEM;
- c) renteloze lening van de BvS voor de betaling van rente over oude leningen ten belope van 1,7 miljoen DEM;
- d) afstand van vorderingen in verband met de vereffening van compensatieverplichtingen voor een bedrag van 4,6 miljoen DEM;
- e) afstand van rentevergoedingen ten belope van 0,9 miljoen DEM in verband met deze verplichtingen.

Deze leningen en deze kwijtschelding van schulden (voor een totaalbedrag van 26,5 miljoen DEM) werden per 31 december 1994 via SKET SMM in subsidies (15,9 miljoen DEM) en in de vorming van kapitaalreserves (5,6 miljoen DEM + 5 miljoen DEM) omgezet.

3. 1996: 11 miljoen DEM aan leningen, waarvan:

- a) toekenning van een lening van 3,2 miljoen DEM ter aflossing van oude leningen (uit de tijd van vóór 1 juli 1990) via SKET SMM. De BvS zal dit bedrag aan de curator („Konkursverwalter”) betalen;
- b) een lening van 5,4 miljoen DEM van de BvS (2,2 miljoen DEM ter financiering van orders via SKET SMM (de BvS betaalt dit aan de curator terug), 2,1 miljoen DEM ter versterking van de kaspositie en 1,1 miljoen DEM ter voldoening van de verplichtingen jegens leveranciers);
- c) vergoeding door de BvS, in de vorm van een renteloze aandeelhouderslening, van een aanbetaling van 2,4 miljoen DEM die een klant per vergissing aan SKET SMM had gedaan.

Eind 1996 beliepen de verplichtingen van H&B 38,9 miljoen DEM (26,5 miljoen DEM aan leningen die in niet-terugvorderbare subsidies omgezet werden, 11 miljoen DEM aan leningen, 1,4 miljoen DEM aan middelen voor specifieke doeleinden). Daarbij kwamen nog borgtochten ter hoogte van 15 miljoen DEM op de volgende voorwaarden: 0,25 % per half jaar (1 januari en 1 juli), berekend over de door de BvS voorgesloten financiering, alsmede 0,5 % op de door de bank ingehouden gelden en de voorwaardelijke financiering van een bedrag van 1,377 miljoen DEM.

4. 1997 — Privatisering (voorwaarden van de privatiseringsovereenkomst).

De BvS verleent H&B kwijtschelding van alle schulden uit het verleden en verleent haar subsidies voor de voltooiing van de herstructurering.

- a) Verplichtingen van de verkoper (BvS):
- i) afstand van vorderingen in verband met leningen ten belope van 11 miljoen DEM (omzetting in niet-terugvorderbare subsidies);
 - ii) afstand van vorderingen in verband met de aandeelhouderslening van 3 miljoen DEM die in 1997 verleend werd (naar aanleiding van de algehele vereffening van SKET SMM);
 - iii) toekenning van een niet-terugvorderbare subsidie van 4 miljoen DEM voor de herstructurering (opgesplitst in twee tranches van 2 miljoen DEM per 1 januari 1998 en per 30 juni 1998) ter handhaving van de liquiditeit en ter financiering van investeringen;
 - iv) deelneming in de kosten van het wegwerken van uit het verleden daterende milieuverontreiniging (uit de tijd van vóór 1 juli 1990), voorzover deze meer dan 2 miljoen DEM bedragen, tot een maximum van 4 miljoen DEM;
 - v) overname van het risico van een eventuele terugvordering door de belastingdienst, die 0,3 miljoen DEM zou kunnen belopen.
- b) Verplichtingen van de investeerder:
- i) koopprijs van 0,25 miljoen DEM;
 - ii) overname op diens naam van de bewezen borgstellingen ten belope van 3,3 miljoen DEM en borgstellingen voor een totaalbedrag van 9 miljoen DEM;
 - iii) overname van een onherroepelijke hoofdelijke borgstelling voor onbepaalde duur voor een bedrag van 3,0 miljoen DEM ten gunste van de BvS. Deze borgstelling wordt vanaf 30 augustus 1998 jaarlijks met 0,5 miljoen DEM vermindert, indien en in zoverre de overnemer aan zijn contractuele verplichtingen heeft voldaan;
 - iv) overname van de verplichting om de van vroeger daterende milieuverontreiniging op te ruimen tot een bedrag van 2 miljoen DEM (voor het meerdere neemt de BvS 80 % van de kosten tot een maximum van 4 miljoen DEM voor haar rekening);
 - v) contractuele garanties waaraan sancties verbonden zijn: het investeren ten belope van 1,5 miljoen DEM vóór 30 juni 2000, het behoud van werkgelegenheid in de vestiging te Chemnitz (90 personen gedurende drie jaar) alsmede de instandhouding van de productie aldaar, waarbij 25 arbeidsplaatsen voor nog eens twee jaar worden gegarandeerd;
 - vi) de investeerder, H&B GmbH en H&B GmbH & Co. KG hebben zich ertoe verplicht om tot 2 december 2002 geen winstuitkeringen te doen of (openlijk of verkapt) kapitaal aan de ondernemingen te onttrekken.

IV

In het kader van procedure C 16/95 ontving de Commissie opmerkingen van derden, onder andere van een Duitse concurrent, wiens opmerkingen rechtstreeks

betrekking hadden op H&B. Het ging over de overname van H&B door SKET SMM, waarvoor de bewuste concurrent zelf ook interesse zou hebben gehad; voorts zou H&B producten hebben verkocht op voorwaarden die onder het marktprijsniveau zouden liggen.

Deze opmerkingen werden bij schrijven van 19 november 1996 aan Duitsland meegedeeld. Bij schrijven van 6 januari 1997 (ingeschreven op 7 januari 1997 onder nummer A/30033) ging Duitsland uitvoerig in op de opmerkingen betreffende H&B. Zo verklaarde het dat de Duitse concurrent reeds in 1995 via een advocaat zijn bezwaren aan de Commissie kenbaar had gemaakt en daarbij had aangevoerd dat er sprake was van prijsdumpling door DZM. Destijds reeds konden de Duitse autoriteiten aantonen dat de betrokken concurrent echte kansen op de markt had en dat de prijzen van DZM niet onder de marktprijzen lagen.

Ten aanzien van de overname van H&B door SKET SMM en het feit dat de koopintenties van de concurrent daarbij ten voordele van SKET SMM genegeerd zouden zijn, voert Duitsland aan dat deze concurrent niet van de privatiseringsonderhandelingen was uitgesloten maar zelf ervan had afgezien.

V

De steun die DZM respectievelijk H&B ontvangen heeft, werd vanaf 1991 verleend. Het ging daarbij aanvankelijk om steun (NN 108/91, E 15/92 en N 768/94) in het kader van de „Treuhandregelungen” die op 1 januari 1996 afliepen. In het kader van deze regelingen werd de financiering van ondernemingen door de Treuhandanstalt, hierna „de THA” genoemd, gedekt, mits bepaalde plafonds inzake het aantal werknemers en de hoogte van de steun in acht werden genomen. Als dochteronderneming van SKET SMM kon DZM respectievelijk H&B geen aanspraak op deze regeling maken, aangezien SKET SMM het plafond voor het aantal werknemers en het steunniveau had overschreden. De aan deze onderneming verleende steun moest derhalve afzonderlijk bij de Commissie worden aangemeld en door haar worden onderzocht.

De toegekende of voorgenomen financiële steun (zie deel III) bedroeg in totaal 50,2 miljoen DEM. Daarenboven had de BvS voor de financiering van de bedrijfsactiviteiten borgstellingen verstrekt waarvan is aangetoond dat deze 3,3 miljoen DEM beliepen.

Van deze financiële steun mag een bedrag van 28,2 miljoen DEM ingevolge beschikkingen betreffende de „Treuhandregelungen” niet als staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag worden aangemerkt. Het betreft hier 24,2 miljoen DEM voor de financiering van oude leningen en een bedrag van ten hoogste 4 miljoen DEM ter dekking van de kosten van de eventuele verwijdering van uit het verleden daterende milieuverontreiniging.

De steunbedragen die hier moeten worden onderzocht, belopen derhalve 22 miljoen DEM. Dit bedrag is als volgt samengesteld:

- a) 1,4 miljoen DEM aan middelen voor specifieke doeleinden in de jaren 1990 en 1991 (financiering van het sociaal plan);
- b) 5,5 miljoen DEM aan kwijtscholden schuldvoorwaarden in verband met compensatieverplichtingen (met inbegrip van rente) in 1993;
- c) 7,8 miljoen DEM aan in niet-terugvorderbare subsidies omgezette leningen in 1996;
- d) 3 miljoen DEM aan leningen voor de financiering van de bedrijfsactiviteiten in 1997, die met de privatisering in niet-terugvorderbare subsidies werden omgezet;
- e) 4 miljoen DEM aan niet-terugvorderbare subsidies voor de herstructurering in 1997 en
- f) 0,3 miljoen DEM voor de overname van eventuele belastingschulden.

Daarbij komen nog de borgstellingen die de BvS de laatste jaren verleend had (ten belope van 15 miljoen DEM, waarvan evenwel 3,3 miljoen DEM daadwerkelijk is aangetoond).

De aangemelde steunmaatregelen ten behoeve van DZM respectievelijk H&B zijn bedoeld voor de herstructurering van de onderneming en moeten voldoen aan de criteria die vermeld zijn onder punt 3.2 van de van 1994 daterende kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽⁶⁾.

De betreffende steunmaatregelen werden aanvankelijk (verstrekking van leningen) grotendeels in de tijd toegestaan waarin DZM respectievelijk H&B deel uitmaakte van de SKET-groep, een van de grootste industrieconcerns op het grondgebied van de nieuwe Duitse deelstaten. De moeilijkheden van de SKET-groep, waarvan de privatisering vanwege de logge structuur onmogelijk was gebleken, en de daaropvolgende algehele vereffening hebben een negatieve invloed uitgeoefend op de ontwikkeling van de rentabiliteit van de onderneming DZM respectievelijk H&B, die in 1990 en 1991 nog positieve resultaten behaalde. De resultaten voor 1992 waren negatief [...], werden vervolgens langzaam beter en waren in 1995 positief [...] en in 1996 weer [...]. Een factor die tot de verbetering van de resultaten in 1995 heeft bijgedragen, was waarschijnlijk het samengaan van DZM met de H&B-groep. De verslechtering van de resultaten over 1996 houdt verband met de ontwikkeling van SKET SMM, die uiteindelijk in oktober 1996 tot de inleiding van de algehele vereffening leidde. De resultaten van H&B voor 1997 worden nog steeds daardoor beïnvloed (zie deel II).

In de periode dat de „Treuhandregelung” van kracht was, heeft H&B in de periode 1990-1991 (financiering van het sociaal plan) en in 1993 (kwijschelding van compensatieverplichtingen) steun ontvangen. Deze steun moest de aanvang van de herstructurering van de onderneming mogelijk maken. De THA en naderhand de BvS waren

overigens voor de definitieve herstructurering van ondernemingen niet bevoegd. Zij hadden tot taak ondernemingen op de privatisering voor te bereiden. De definitieve herstructurering was vervolgens een zaak voor de overnemer. Het bijzondere van de onderneming is ongetwijfeld dat haar moederonderneming, SKET SMM, niet met succes geprivatiseerd kon worden. Destijds maakte DZM respectievelijk H&B deel uit van de herstructureringsplannen van de hele SKET-groep.

Eind 1995 haakten de investeerders Oestmann & Borchert af bij de voorgenomen privatisering van SKET SMM. Na deze mislukking moest het herstructureringsplan voor de groep door het adviesbureau Roland Berger aan de nieuwe situatie worden aangepast. Dit plan beoogde nog steeds om de groep in haar geheel te herstructureren.

Na de inleiding van de algehele vereffening van SKET SMM (in oktober 1996) en de overdracht van H&B aan de BvS ontving H&B opnieuw steun. Deze moest ten dele de financiering van orders, waarvoor SKET SMM als moedermaatschappij betalingen had ontvangen, en de afbetaling van door SKET SMM aan H&B verstrekte leningen, mogelijk maken. Deze bedragen waren ten tijde van de inleiding van de algehele vereffening door de curator voor de boedel opgeëist. Deze steun heeft de onderneming eveneens de nodige liquide middelen verschaft en haar in staat gesteld de leveranciers te betalen (zie deel III, punt 3).

Naar aanleiding van de overdracht van ETM en H&B aan de BvS, waarmee moest worden voorkomen dat de twee ondernemingen tot de failliete boedel werden gerekend, werd het plan voor H&B andermaal herzien. H&B moest de moeilijkheden overwinnen die de algehele vereffening van haar moederonderneming voor de bedrijfsactiviteiten meebracht.

Na de privatisering heeft Duitsland het door de overnemer gewijzigde herstructureringsplan opnieuw aangemeld, evenwel met lagere steunbedragen dan eerder het geval was, aangezien de deelneming van een particuliere investeerder voorheen niet tot de mogelijkheden behoorde.

De eerste voorwaarde van de voornoemde kaderregeling is de opstelling van een plan dat het herstel van de levensvatbaarheid en gezondheid van de onderneming op de lange termijn zonder verdere bijstand mogelijk maakt.

De prognoses voor de omzet en de kostenontwikkeling lijken redelijk te zijn en de resultaten zouden voor 1999 positief kunnen zijn. De herstructureringsmaatregelen omvatten interne maatregelen betreffende de reorganisatie van de productie en een nieuwe taakverdeling tussen de verschillende vestigingsplaatsen. De overnemer beschikt over een aanzienlijke „knowhow” met betrekking tot deze bedrijfstak en over contacten (deel II). De onderneming kan in het kader van het plan alle kosten dekken. Het plan zou onder de gegeven voorwaarden het herstel van de levensvatbaarheid van de onderneming mogelijk moeten maken (het behaalt vanaf 1999 een positief resultaat vóór belastingen).

⁽⁶⁾ PB C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12.

In de kaderregeling wordt voorts bepaald dat ondernemingen in bedrijfstakken die met overcapaciteit kampen, hun capaciteit evenredig aan de ontvangen steun vermindere.

H&B is actief in de machinebouwsector, meer bepaald op het gebied van de vervaardiging van kabel- en draadtrekmachines. Er zijn geen aanwijzingen dat er in deze specifieke bedrijfstak overcapaciteit bestaat. Na een algemene recessie in de machinebouwsector in de Gemeenschap in 1996 is thans een herstel merkbaar^(*). Deze bedrijfstak onderging in de Gemeenschap een ingrijpende herstructurering en heeft, als gevolg van de opleving van de economie, in verschillende landen van Oost-Europa en in Azië aan betekenis gewonnen. Door de economische groei in de Verenigde Staten van Amerika is daar eveneens een belangrijke markt ontstaan. Afgezien van Duitsland en de Gemeenschap vormen de Verenigde Staten van Amerika en Zuid-Oost-Azië de afzetmarkt voor de draad- en kabeltrekmachines van H&B. Voorts is H&B traditioneel in de landen van Oost-Europa vertegenwoordigd, waar aanwijzingen voor een economische wederopleving waar te nemen zijn. Bovendien behoort H&B tot het midden- en kleinbedrijf.

Een derde criterium van de kaderregeling is dat de kosten van de herstructurering in verhouding moeten staan tot de baten ervan. De hoogte van de steun moet beperkt zijn tot hetgeen strikt noodzakelijk is voor de financiering van de herstructurering.

De financiële steun die H&B sedert 1991 heeft ontvangen, werd beperkt tot hetgeen noodzakelijk was om de onderneming in bedrijf te houden. Het gaat hier om een bedrag van in totaal 22 miljoen DEM, alsmede om borgstellingen, waarvan ruim 3,3 miljoen DEM waren aangetoond. In 1996 was de steun nodig om vorderingen en verplichtingen alsmede de liquiditeitsbehoefte te dekken. In 1997 was deze steun bedoeld ter verschaffing van de voor de bedrijfsuitoefening noodzakelijk liquide middelen alsmede ter financiering van investeringen. Het bedrag van 4 miljoen DEM aan niet-terugvorderbare subsidies wordt in tranches verleend en alleen uitbetaald nadat is gecontroleerd dat deze voor het bestemde doel worden aangewend. De borgstellingen worden door de investeerder overgenomen. De BvS stelt zich aansprakelijk voor eventuele vorderingen tot terugbetaling van de belastingdienst ten belope van 0,3 miljoen DEM.

De bijdrage van de overnemer in de herstructureringskosten (5,25 miljoen DEM, waarbij dan nog de borgstellingen ten belope van 9 miljoen DEM komen) bestaat met name uit de voldoening van de koopprijs van 0,25 miljoen DEM, de overname van een onherroepelijke hoofdelijke borgstelling voor onbepaalde termijn ten belope van 3 miljoen DEM alsmede de overname van de

aangetoonde borgstellingen ten belope van 3,3 miljoen DEM en de verstrekking van bijkomende borgstellingen (tot in totaal 9 miljoen DEM). Naast zijn persoonlijke inzet brengt de overnemer, de heer Henrich, een aanzienlijke knowhow en contacten in de desbetreffende bedrijfstak mee. Daarenboven heeft hij de uitvoering van investeringen, het behoud van arbeidsplaatsen en het behoud van de vestigingsplaats Chemnitz gegarandeerd.

In voornoemde kaderregeling wordt bepaald dat het herstructureringsplan volledig moet worden uitgevoerd, zoniet dan kan de Commissie maatregelen treffen om de uitgekeerde steun terug te vorderen. Aangezien de Duitse autoriteiten de gesprekspartner van de Commissie zijn bij de controle van een steunmaatregel, heeft de Commissie nota genomen van de toezegging van de Duitse autoriteiten om op de correcte tenuitvoerlegging van de plannen toe te zien. De Commissie verzoekt om de indiening van jaarlijkse verslagen teneinde zelf de uitvoering van het herstructureringsplan te kunnen controleren.

VI

Op grond van het voorgaande komt de Commissie tot de slotsom dat de herstructureringssteun ten gunste van Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, respectievelijk Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd, voorzover daarbij de voorwaarden van de kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden in acht worden genomen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De herstructureringssteun die door Duitsland is verleend aan Drahtziehmaschinenwerk Grüna GmbH, thans onder de naam Herborn & Breitenbach GmbH, Chemnitz, bedrijf voerend, is overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-Overeenkomst verenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Het gaat hierbij om:

- a) toekenning van middelen voor een specifiek doel ten belope van 1,4 miljoen DEM voor de financiering van het sociaal plan;
- b) afstand van schuldvorderingen in verband met compensatiebetalingen uit het jaar 1993 ten belope van 4,6 miljoen DEM, alsmede de hierover verschuldigde rente ten belope van 0,9 miljoen DEM;
- c) de in 1996 verleende aandeelhouderslening van 7,8 miljoen DEM, die vervolgens in een niet-terugvorderbare subsidie werd omgezet;

^(*) Zie „Panorama der EG-Industrie”, 1997, deel 2.

- d) de in een subsidie omgezette lening en de niet-terugvorderbare subsidies ten belope van in totaal 7 miljoen DEM;
- e) de overname van eventuele vorderingen van de belastingdienst voor een bedrag van 0,3 miljoen DEM;
- f) de borgstellingen voor een bedrag van 15 miljoen DEM, waarvan tot aan de overname door de investeerder 3,3 miljoen DEM daadwerkelijk zijn aange-toond.

Artikel 2

Overeenkomstig de kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (1994) dient Duitsland bij de Commissie jaarlijks

over de uitvoering van het herstructureringsprogramma een gedetailleerd verslag in.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 13 mei 1998.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 1 juli 1998

betreffende voorgenomen steun van de regio Friuli-Venezia-Giulia ten gunste van het staalbedrijf Servola SpA*(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1941)***(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(1999/226/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Kolen en Staal,Gelet op Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de
Commissie van 18 december 1996 houdende communau-
taire regels voor steun aan de ijzer- en staalindustrie ⁽¹⁾,
inzonderheid op artikel 6, lid 5,Na de belanghebbenden te hebben verzocht hun opmer-
kingen te maken, en gezien deze opmerkingen ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Bij schrijven van 28 juni 1996 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie (per 1 januari 1997 vervangen door Beschikking nr. 2496/96/EGKS, hierna „Staalsteuncode” genoemd) in te leiden ten aanzien van een deel van de steun die de autonome regio Friuli-Venezia-Giulia voornemens was te verlenen aan het staalbedrijf Servola SpA, hierna „Servola” genoemd.

Uit de gegevens waarover de Commissie beschikte, in hoofdzaak gebaseerd op de verklaringen van de Italiaanse autoriteiten in de verstrekte inlichtingen, blijkt het volgende.

Op grond van het ontwerp van regionale wet nr. 166 dat op 22 mei 1995 door de *Giunta* (regionale regering) was goedgekeurd, nam de autonome regio Friuli-Venezia-Giulia zich voor Servola te steunen om haar installaties in Triëst in overeenstemming te brengen met de geldende milieuwetgeving. De steun zou worden verstrekt door de terbeschikkingstelling van een bedrag van 8,5 miljard ITL voor milieu-investeringen die op minstens 37,9 miljard ITL werden geraamd. De betrokken investeringen waren met name gericht op de beperking van de rook- en stofuitstoot, een betere bestrijding van geluidshinder en de waterzuivering.

De Commissie besloot na onderzoek van de steun en de aangemelde investeringen de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS in te leiden, omdat de ongeveer 10 miljard ITL investeringen die volgens de verstrekte inlichtingen bestemd was voor milieusanering

— door een beperking van de stofuitstoot van de staalfabriek, een stofvanger bij de doorloop van gietijzer en het schoonmaken van torpedo's — grotendeels betrekking had op installaties die in de periode 1991-1992 in bedrijf waren genomen.

Omdat deze 10 miljard ITL, aan investeringen was bedoeld om te voldoen aan milieunormen die in juli 1990 waren vastgesteld, was niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 3 van de Staalsteuncode dat slechts steun mag worden verleend voor installaties die ten minste twee jaar vóór de invoering van de betrokken milieunormen in bedrijf waren.

Daarnaast had de Commissie ernstige twijfel ten aanzien van de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van een ander deel van de aangemelde investeringen ten belope van ongeveer 4 miljard ITL die bestemd waren voor de vermindering van stof en lawaai door een nieuwe bestrating voor de wegen en pleinen op het bedrijfsterein. De Commissie was namelijk van oordeel dat dit soort maatregel niet kon worden goedgekeurd op grond van artikel 3 van de Staalsteuncode, omdat de wegen en pleinen op het terrein van een staalbedrijf niet leken overeen te stemmen met het begrip „installatie” in het genoemde artikel.

De Commissie besloot geen bezwaar te maken tegen de overige 23,94 miljard ITL steun.

II

De Commissie heeft de Italiaanse regering verzocht haar opmerkingen aangaande de inleiding van de procedure kenbaar te maken, terwijl de overige lidstaten en andere belanghebbenden door een bekendmaking van het besluit tot inleiding van deze procedure in kennis werden gesteld.

Bij schrijven van 17 oktober 1997 heeft The British Iron and Steel Producers Association (BISPA) de Commissie haar opmerkingen meegedeeld, die bij schrijven van 23 december 1996 aan de Italiaanse autoriteiten zijn toegezonden.

In haar opmerkingen steunde BISPA de Commissie in haar besluit tot inleiding van de procedure. Meer bepaald heeft BISPA verklaard dat voor de in de periode 1991-1992 in bedrijf genomen installaties geen steun kon worden goedgekeurd, omdat de milieunormen voor deze

⁽¹⁾ PB L 338 van 28. 12. 1996, blz. 42.⁽²⁾ PB C 273 van 19. 9. 1996, blz. 4.

installaties reeds in 1990 van kracht waren geworden. Wat de steun voor de bestrating van wegen en pleinen betreft, gaat het niet om installaties in de zin van artikel 3 van de Staalsteuncode, aangezien — overeenkomstig de interpretatie van de Commissie — hieronder uitsluitend machines en uitrustingsgoederen kunnen worden verstaan.

Bijgevolg verzocht BISPA de Commissie de desbetreffende steun op grond van artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal te verklaren.

III

In antwoord op de inleiding van de procedure en de opmerkingen van derden heeft de Italiaanse regering bij schrijven van 20 oktober 1997, na kennis te hebben genomen van het standpunt van de Commissie, de in de aanmelding vermelde subsidiabele investeringen en de voorgenomen steun opnieuw omschreven. Voorts verklaarde zij de door de Commissie betwiste maatregelen ten belope van 14 miljard ITL in te trekken, en verzocht zij tevens om goedkeuring voor 7,2 miljard ITL steun voor de andere investeringen waartegen in het besluit tot inleiding van de procedure geen bezwaar was gemaakt.

Overigens blijkt uit de verstrekte stukken dat dankzij een aantal van de aangemelde investeringen de milieubescherming aanzienlijk kan worden verbeterd. Dit is inzonderheid het geval voor de „Still“-installatie voor de zuivering van afvalwater (NH_3 5 mg/l en H_2S 0,2 mg/l, terwijl volgens de geldende Italiaanse wetgeving het toegelaten maximum bij 15 mg/l respectievelijk 1 mg/l ligt). Dit geldt ook voor de geplande primaire ontstopping van de sinterinstallaties (25 mg/m³ stof en 250 mg/m³ stikstof-oxiden, bij toegelaten maxima van 50 mg/m³ respectievelijk 400 mg/m³).

De Italiaanse regering heeft derhalve om toestemming gevraagd voor het verlenen van de bij de inleiding van de procedure niet betwiste 7,2 miljard ITL steun voor de overige 23,94 miljard ITL milieu-investeringen⁽¹⁾.

Dienaangaande wijst de Commissie erop dat, wanneer een staalonderneming besluit strengere milieunormen na te leven dan hetgeen wettelijk vereist is, investeerders — willen zij aanspraak kunnen maken op de in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu vastgestelde verhoging van het steunplafond — onder meer moeten aantonen dat zij vrijwillig besloten hebben tot naleving van de strengere normen waarvoor aanvullende investeringen zijn vereist, dat wil zeggen dat een goedkopere oplossing voorhanden was om te voldoen aan de door overheid opgelegde minimumnormen inzake milieubescherming.

Daarnaast is de Commissie van oordeel dat — in tegenstelling tot de door Italië gehanteerde berekeningsmethode waarbij de in deze communautaire kaderregeling

bedoelde verhoging van het steunplafond de volledige milieu-investering betreft — de onderhavige verhoging uitsluitend geldt voor het gedeelte van de milieu-investeringen dat de investeringskosten overschrijdt die nodig zijn om aan de minimale milieunormen te voldoen.

Uit de verstrekte inlichtingen blijkt evenwel, dat in de onverhavige zaak de milieu-investeringen die verder gaan dan hetgeen nodig is om de onderneming te laten voldoen aan de minimumeisen uit de desbetreffende Italiaanse milieuwetgeving, 17,2 miljard ITL bedragen. Het gaat hierbij meer bepaald om 8 miljard ITL voor de ontstopping van de sinterinstallatie (i.p.v. 1,5 miljard ITL), 9 miljard ITL voor de milieu-installaties voor de cokesfabriek (i.p.v. 2 miljard ITL), uitgaven voor milieu-installaties voor de ontstopping van de transportbanden en de opslagruimte voor kolen en andere ertsen (1 miljard ITL extra-investeringen), en ten slotte maatregelen om het percentage NH_3 in het in de productiecycclus gebruikte water te verminderen (800 miljoen ITL extra-investeringen).

Als voornaamste rechtvaardiging voor de omvang van de aanvullende uitgaven voor milieu-investeringen die verder gaan dan nodig is om de onderneming gewoon aan de wettelijke minimumnormen te laten voldoen, geldt in deze zaak dat de betrokken staalfabriek gevestigd is in de bebouwde kom van Triëst. Daardoor moet Servola veel hogere investeringen verrichten dan hetgeen had volstaan om aan de geldende milieunormen te voldoen.

Gelet op de bovenstaande overwegingen moet worden geconcludeerd dat, ook, al had Servola voor de meeste van de aangemelde investeringen de uitgaven kunnen beperken door zich te houden aan de milieunormen van de Italiaanse wetgeving, het voorgenomen steunbedrag toch niet kan worden geaccepteerd. Voor de genoemde verhoging van het steunplafond kan — in tegenstelling tot hetgeen Italië heeft voorgesteld — niet het totale investeringsbedrag in aanmerking worden genomen, maar enkel het gedeelte van de investering dat uitgaat boven hetgeen nodig is om te voldoen aan de minimumnormen. Bijgevolg mag de overheidssteun in totaal niet meer dan 6,171 miljard ITL bedragen, bestaande uit 5,16 miljard ITL steun (30 % van 17,2 miljard ITL investeringen), vermeerderd met 1,011 miljard ITL steun (15 % van de overige 6,74 miljard ITL investeringen).

Ten slotte wijst de Commissie erop, dat in de onderhavige zaak geen enkele andere verhoging van het steunplafond kan worden goedgekeurd, en zeker niet die welke voor KMO's is vastgesteld, omdat op 31 december 1997 bij Servola 746 werknemers werkzaam waren.

IV

Gelet op het onherroepelijke besluit van de Italiaanse autoriteiten tot intrekking van de steun waartegen de Commissie in haar besluit tot inleiding van de procedure bezwaar heeft gemaakt, heeft de onderhavige beschikking

⁽¹⁾ Basisplan 37,94 miljard ITL
Min investeringen - 14,00 miljard ITL
Totaal = 23,94 miljard ITL.

uitsluitend betrekking op de overige voorgenomen overheidssteun, waartegen de Commissie geen bezwaar maakt omdat deze verenigbaar is gebleken met de op het tijdstip van de aanmelding geldende communautaire milieuwetgeving.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteunmaatregelen die de autonome regio Friuli-Venezia-Giulia voornemens is te treffen ten gunste van Servola SpA, is voor een maximumbedrag van 6,171 miljard ITL verenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal.

Artikel 2

Binnen twee maanden na de kennisgeving van de onderhavige beschikking deelt Italië de Commissie het bedrag mee van de daadwerkelijk aan Servola SpA verleende steun, zodat zij zich ervan kan vergewissen dat het genoemde steunbedrag niet werd overschreden.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 1 juli 1998.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 juli 1998

inzake steun van de deelstaat Nedersaksen (Duitsland) aan Georgsmarienhütte GmbH

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2556)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/227/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 4, punt c),

Gelet op Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie van 18 december 1996 houdende communautaire regels voor steun aan de ijzer- en staalindustrie⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3,

Na de belanghebbenden overeenkomstig artikel 6, lid 5, van genoemde beschikking in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen kenbaar te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Op 15 juli 1997 besloot de Commissie de procedure van artikel 6, lid 5, van Beschikking nr. 2496/96/EGKS in te leiden naar aanleiding van de betaling van een bedrag van 61,64 miljoen DEM door de deelstaat Nedersaksen aan Georgsmarienhütte GmbH, hierna „GMH” genoemd, voor de verwijdering van filterstof.

Belanghebbenden werden hiervan bij een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽²⁾ in kennis gesteld. Hierop werden opmerkingen ontvangen van Neue Maxhütte Stahlwerke, UK Steel Association en de permanente vertegenwoordiging van het Verenigd Koninkrijk bij de Europese Unie. Duitsland maakte zijn standpunt bekend bij schrijven van 13 oktober 1997 en diende zijn opmerkingen over de standpunten van derden bij schrijven van 13 maart 1998 in. Op 13 juli 1998 deelde Duitsland in deze aangelegenheid zijn nieuwe en definitieve standpunt mee.

II

GMH werd in april 1993 opgericht door middel van een „management buy-out” bij de verkoop van Klöckner Edeltahl GmbH, Duisburg, een dochteronderneming van

Klöckner Werke AG. Klöckner Werke AG had op 11 december 1992 een gerechtelijk akkoord aangevraagd; de procedure werd op 5 mei 1993 ingeleid. De bevoegde rechtbank bekrachtigde op 15 juni 1993 het definitieve akkoord, waardoor de schulden van de onderneming met 40 % (overeenkomend met ongeveer 1,46 miljard DEM) werden verminderd.

De nieuwe directie van GMH besloot om, in het kader van de herstructurering, de oude hoogovens en convertoren door een elektrische vlamboogoven te vervangen. In juli 1993 meldde Duitsland een steunvoornemen, met inbegrip van O&O-steun, aan voor een bedrag van 32,5 miljoen DEM. Met deze steun zou een gedeelte van de kosten voor onderzoek inzake een rendabele verwerking van filterstof in een vlamboogoven worden gedekt. Tegenvoerdig wordt hoogovenstof bijvoorbeeld in verlaten mijnen opgeslagen wanneer het zinkgehalte te hoog is om het opnieuw in de sinterinstallatie (productieprocedé door middel van hoogovens) te kunnen injecteren.

De Commissie heeft, in het kader van de procedure van artikel 6, lid 4, van haar Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991 tot invoering van communautaire regels voor de steun aan de ijzer- en staalindustrie⁽³⁾, die in november 1993 werd ingeleid⁽⁴⁾, in februari 1995 bij Beschikking 95/437/EGKS⁽⁵⁾ een steunbedrag van 15,243 miljoen DEM goedgekeurd. In laatstgenoemde beschikking stelde de Commissie vast, dat de kosten voor de bouw van de elektrische vlamboogoven en van de ontstoftingsinstallatie van 62,7 miljoen DEM niet tot de voor steun in aanmerking komende kosten behoren.

III

GMH produceert staal, onder meer edelstaal en kwaliteitsstaal. Tot september 1994 werd het staal in een hoogoven/convertorinstallatie geproduceerd. Uit het rookgas van de convertor werd het filterstof, dat ijzer, zink, kolenstof en een aantal zware metalen bevat, opgevangen. Sinds september 1994 produceert de onderneming staal in een elektrische vlamboogoven.

⁽¹⁾ PB L 338 van 28. 12. 1996, blz. 42.

⁽²⁾ PB C 323 van 24. 10. 1997, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 362 van 31. 12. 1991, blz. 57.

⁽⁴⁾ PB C 71 van 9. 3. 1994, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 257 van 27. 10. 1995, blz. 37.

Nadat de onderneming eind 1992 een gerechtelijk akkoord (surséance van betaling) had aangevraagd, nam de deelstaat Nedersaksen de verplichting over om voor een adequate verwerking van het op het GMH-terrein opgeslagen filterstof te zorgen. De nieuwe aandeelhouders van GMH wilden de hoogovenproductie van staal stopzetten en door productie in een elektrische vlamboogoven vervangen. In elektrische vlamboogovens kan bij de huidige stand van de techniek filterstof uit convertoren niet rendabel worden gebruikt.

De deelstaat Nedersaksen gaf vervolgens de volledig onder zijn zeggenschap staande onderneming Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH, hierna „NILEG” genoemd, opdracht voor adequate recyclage of verwijdering van het stof te zorgen, waarvoor de deelstaat 69,14 miljoen DEM betaalde. In februari 1994 ondertekende NILEG een overeenkomst met GMH, de oorspronkelijke producent en eigenaar van het stof, waarbij GMH de opdracht kreeg het stof te recycleren of te verwijderen door middel van een nieuwe techniek, waarnaar in het kader van het bovenvermelde O&O-project onderzoek is geschied. Hiervoor betaalde NILEG aan GMH 61,64 miljoen DEM, in de volgende drie tranches:

- maart 1994: 21,82 miljoen DEM
- november 1994: 18 miljoen DEM
- februari 1995: 21,82 miljoen DEM

Daarnaast verkocht GMH in februari 1994 aan NILEG enkele onroerende goederen, waaronder het terrein Westerkamp waarop het stof is opgeslagen, voor in totaal 14,5 miljoen DEM. De totale boekwaarde van de onroerende goederen werd op 38,996 miljoen DEM geraamd, waaruit kan worden opgemaakt dat het terrein Westerkamp met een verlies van 24,496 miljoen DEM is verkocht. De waarde van de verkochte goederen, met uitzondering van het terrein Westerkamp, werd in een in juni 1998 in opdracht van Duitsland opgesteld expertiseverslag bevestigd.

IV

In het kader van de procedure hebben Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, UK Steel Association en de permanente vertegenwoordiging van het Verenigd Koninkrijk bij de Europese Unie hun opmerkingen kenbaar gemaakt. Zij waren zonder uitzondering van mening dat de vrijstelling van de verplichting om het filterstof te recycleren/verwerken voor GMH overheidssteun inhield, die zij als een bij de Staalsteuncode verboden exploitatiesteun beschouwden.

Volgens de Britse permanente vertegenwoordiging is de steunuitkering bedoeld om de onderneming voor een geïnteresseerde koper aantrekkelijker te maken. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH verwees naar een overeenkomst tussen GMH en de onderneming Relux, volgens welke GMH deze onderneming voor het verwijderen van

het filterstof een bedrag van 108 DEM per ton betaalt. Op grond van de berekening van het voor 150 000 ton stof in totaal aan Relux te betalen bedrag kwam Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH tot de conclusie, dat NILEG aan GMH 43,8 miljoen DEM te veel heeft betaald.

V

In een eerdere brief betoogde Duitsland, dat het bedrag van 61,64 miljoen DEM van NILEG aan GMH was betaald in het kader van een gebruikelijk dienstverleningscontract voor een mogelijke verwerking van het stof op het terrein Westerkamp, weshalve deze betaling geen steunelement bevatte.

Volgens Duitsland was GMH juridisch niet verplicht om het stof te verwerken (dit kon op het terrein Westerkamp blijven of in mijnen worden opgeslagen), en is de wens om het stof om milieubeschermingsredenen te recycleren terug te voeren op NILEG, dit wil zeggen de openbare onderneming en eigenaar van het terrein waarop het stof is opgeslagen.

Het door NILEG in het kader van dit contract aan GMH betaalde bedrag is zelfs lager dan de voor GMH uit haar bereidheid om aan het project deel te nemen voortvloeiende kosten, aangezien voor de vlamboogoven een hogere prijs werd betaald om het stof te kunnen verwerken, en ook de lopende kosten van deze speciale oven, vooral wat het stroomverbruik betreft, belangrijk hoger zijn dan bij een traditionele hoogoven. Ook zouden de onderneming hogere uitgaven te wachten staan indien zij de bestaande hoogoven opnieuw aan de normale productie-eisen zou moeten aanpassen.

Het door NILEG betaalde bedrag van 61,64 miljoen DEM werd ter dekking van de 17 miljoen DEM extrakosten voor de vlamboogoven en de tot 1996 opgelopen verwerkingskosten van 55 miljoen DEM gebruikt. Intussen had GMH aan NILEG meegedeeld dat de recyclagekosten niet veel meer dan tot 400 DEM per ton konden worden verlaagd, en dat zij de recyclage daarop had afgestemd. Bovendien verzocht zij NILEG het oorspronkelijke in het contract overeengekomen bedrag te verhogen; dit verzoek werd evenwel wegens geldgebrek niet ingewilligd. Ten slotte betoogde GMH dat in de eerste helft van 1997 door de bijzondere eigenschappen van de vlamboogoven bij haar eigen productieactiviteiten aanvullende exploitatiekosten van 2,5 miljoen DEM waren ontstaan.

Bij schrijven van 26 juni 1998 voerde Duitsland aan dat GMH een bedrag in de orde van deze extrakosten moest kunnen inhouden, omdat het geen steun betrof, en kwam tot een bedrag van 38,586 miljoen DEM dat als aan GMH uitgekeerde steun moest worden beschouwd. Van dit bedrag zou nog de negatieve verkoopprijs na de annulering van de verkoop van het terrein Westerkamp moeten worden afgetrokken.

Ten aanzien van de opmerkingen van derden hield Duitsland staande, dat GMH juridisch niet verplicht was om het stof te recycleren, zodat de genoemde bedragen ook geen steun vormden. Wat de uiteenzetting van de Britse vertegenwoordiging bij de Europese Unie inzake de „aantrekkelijkheid voor een geïnteresseerde koper” betreft, herinnerde Duitsland eraan, dat GMH in april 1993 was opgericht en dat het desbetreffende bedrag in het kader van een met de nieuwe onderneming op een later tijdstip gesloten overeenkomst was betaald. Over de uiteenzettingen van Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH inzake de overeenkomst met Relux merkte Duitsland op, dat de gegevens die aan deze opmerkingen ten grondslag lagen, niet juist waren, omdat de Relux-overeenkomst uitsluitend op nieuw vrijgekomen filterstof betrekking had, de steunuitgaven geen deel uitmaken van het bedrag van de overeenkomst, maar ten laste van GMH kwamen en de hoeveelheid stof niet 150 000 maar 300 000 ton bedroeg.

Bij faxberichten van 10 en 13 juli 1998 deelde Duitsland de Commissie evenwel mee, dat de verkoop van het terrein Westerkamp aan NILEG was geannuleerd en dat GMH het van NILEG ontvangen bedrag van 61,64 miljoen DEM zou terugbetalen, met dien verstande dat van dit bedrag echter de negatieve verkoopprijs voor Westerkamp van rond 37 miljoen DEM zou worden afgetrokken. De in de brief genoemde datum van 26 juni dient als niet geschreven worden beschouwd. Bovendien deelde Duitsland mee dat de verplichting tot een uit milieubeschermingsoogpunt verantwoorde verwijdering/verwerking van het oude filterstof op GMH blijft rusten.

VI

GMH is een onderneming in de zin van artikel 80 van het EGKS-Verdrag, aangezien zij in bijlage I bij het EGKS-Verdrag opgenomen staalproducten produceert. Bijgevolg zijn de bepalingen van dit Verdrag en van Beschikking nr. 2496/96/EGKS van toepassing.

Volgens artikel 6, lid 1, van genoemde beschikking moet de Commissie tijdig van de steunvoornemens ten behoeve van EGKS-staalondernemingen in kennis worden gesteld om hierover opmerkingen te kunnen maken. Onder het begrip „steun” vallen ook steunelementen die zijn begrepen in de overdracht van staatsmiddelen door lidstaten, door regionale of door lokale autoriteiten of door andere lichamen ten gunste van ondernemingen in de vorm van deelnemingen, kapitaalbreng of soortgelijke financieringsmaatregelen (zoals in aandelen converteerbare obligaties of leningen tegen andere dan marktvoorwaarden waarvan de rente of aflossing ten minste gedeeltelijk van de resultaten van de onderneming afhangt, met inbegrip van kredietgaranties en de overdracht van onroerend goed), die volgens de normale investeringspraktijk in een markteconomie niet als inbreng van risicodragend kapitaal kunnen worden aangemerkt.

Volgens het in het Gemeenschaps- en in het Duitse recht geldende beginsel dat de vervuiler betaalt, is de veroorzaker en/of de eigenaar van afval verplicht dit afval op een uit milieubeschermingsoogpunt verantwoorde wijze te

verwijderen of te recycleren. In beginsel gaat het hier om een verplichting om te handelen en niet uitsluitend om te betalen. De veroorzaker kan natuurlijk aan een daarvoor geëigende derde de verwijdering van het afval opdragen en hem voor deze dienstverlening betalen. De verplichting van de veroorzaker staat los van zijn financiële positie. Ook als hij zich in financiële moeilijkheden bevindt en een gerechtelijk akkoord (surséance van betaling) aanvraagt om met zijn schuldeisers over een gedeeltelijke afstand van vorderingen te onderhandelen, blijft hij nog steeds verplicht om het door hem geproduceerde afval naar behoren te verwijderen.

Wanneer een veroorzaker zijn verplichting niet nakomt, kunnen de autoriteiten een verwijderingsbesluit uitvaardigen. Wordt daaraan geen gevolg gegeven, dan kan de staat besluiten het afval te laten verwijderen en de kosten daarvan op de veroorzaker te verhalen. In dit geval draagt de overheid weliswaar het risico van insolventie, maar het feit dat iemand niet in een situatie verkeert zijn schulden aan de staat te voldoen, doet voor de staat nog geen „subsidiare aansprakelijkheid” voor die verplichtingen ontstaan. Aangezien GMH in het kader van een gerechtelijk akkoord is opgericht, ligt de verantwoordelijkheid voor de milieuschade van de oude onderneming bij de nieuwe onderneming. Het feit dat GMH van de desbetreffende verplichtingen wordt ontheven, vormt derhalve overheidssteun.

De ontheffing van een onderneming van de algemene verplichting om voor adequate recyclage of verwijdering van industriestof zorg te dragen, vormt staatssteun. Een concurrent wordt daardoor van productiekosten bevrijd. Een dergelijke ontheffing vormt exploitatiesteun in de zin van punt 1.5.3 van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu. De hoogte van een in een dergelijke ontheffing vervatte overheidssteun moet principieel op grond van de normale kosten voor de verwijdering of recyclage van het betrokken afval worden berekend.

In dit geval heeft de deelstaat Nedersaksen de verantwoordelijkheid voor de verwijdering van het bij de staalproductie door GMH ontstane industriestof op zich genomen. Daardoor werd de onderneming van de kosten voor de adequate recyclage van het stof bevrijd. Vervolgens betaalde de deelstaat via NILEG een bedrag van 61,64 miljoen DEM aan GMH voor de recyclage van het stof, dat de onderneming zelf veroorzaakt had en dat het onder normale omstandigheden voor eigen rekening had moeten recycleren of verwerken.

Het feit dat GMH het terrein waarop het stof wordt opgeslagen met verlies voor 24,496 miljoen DEM aan NILEG heeft verkocht, zou slechts dan als een overdracht van de milieuverplichtingen van GMH kunnen worden beschouwd, indien de betaalde negatieve prijs de totale kosten van de nakoming van de milieuverplichtingen zou hebben gedekt. De opvatting van Duitsland dat het terrein waarop het stof wordt opgeslagen, aan een openbare onderneming toebehoort en dat deze voor de recyclage moet instaan, zodat betaling voor deze recyclage geen steun vormt, kan niet worden gedeeld.

Nadat zij de waarde van het terrein op een negatieve prijs van 24,469 miljoen DEM had bepaald, wat als het voor de sanering benodigde bedrag kon worden beschouwd, ontving GMH een bedrag van 61,64 miljoen DEM van NILEG om het door haar geproduceerde stof met gebruikmaking van een nieuwe techniek, voor het onderzoek waarvan zij ook steun heeft ontvangen, te recycleren.

Het feit dat de onderneming door de overheid van de kosten voor de adequate filterstofsanering werd ontlast, vormt overheidssteun. Het juiste bedrag van de vermoedelijke steun is niet bekend, omdat de sanering niet is geschied en de totale saneringskosten derhalve niet bekend zijn. Tot dusverre werd voor dit project 61,64 miljoen DEM betaald.

Zoals evenwel door Duitsland via een faxbericht van 10 juli 1998 werd meegedeeld, moet de verkoop van Westerkamp worden geannuleerd omdat de verplichting voor de recyclage van het stof en voor de sanering van het terrein op GMH rust. Na de officiële bevestiging van de annulering van de verkoop van het terrein zal het steunelement in verband met de vrijstelling van de milieuverplichtingen wegvallen.

Het door NILEG betaalde bedrag van 61,64 miljoen DEM kan niet als steun in de zin van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu worden beschouwd (er is geen verbetering van de milieubescherming gevolgd), aangezien GMH het stof niet heeft gerecycleerd en dat ook niet zal doen, omdat een dergelijke recyclage niet rendabel is gebleken. Toepassing van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling komt evenmin in aanmerking, omdat de Commissie bij haar Beschikking 95/437/EGKS het voor een dergelijk project toelaatbare maximumbedrag reeds had goedgekeurd.

Nu heeft Duitsland de Commissie meegedeeld, dat GMH en NILEG de verkoopovereenkomst voor het terrein Westerkamp zullen annuleren, en dat zij daarmee erkennen, dat de verantwoordelijkheid voor de sanering van het terrein bij GMH ligt. Indien de annulering daadwerkelijk geschiedt kan de negatieve prijs, waarvoor GMH Westerkamp aan NILEG verkocht heeft (24,496 miljoen DEM) van het bedrag van 61,64 miljoen DEM worden afgetrokken. Indien het terrein Westerkamp van de verkoop van de onroerende goederen geen deel uitmaakte, had GMH voor de verkoop van de overige vermogensbestanddelen een 24,496 miljoen DEM hoger bedrag kunnen ontvangen. Tevens werd de marktwaarde van deze vermogensbestanddelen in juni 1998 in opdracht van Duitsland door onafhankelijke deskundigen bevestigd. Dit betekent dat GMH, na de annulering van de verkoop van het terrein Westerkamp, voor een bedrag van 37,144 miljoen DEM onrechtmatig steun heeft ontvangen.

Deze steun vormt exploitatiesteun die niet onder Beschikking nr. 2496/96/EGKS valt. Exploitatiesteun aan EGKS-ijzer- en staalondernemingen mag niet als verenig-

baar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. GMH moet deze steun daarom vermeerderd met rente terugbetalen om de normale marktvoorwaarden zoals deze voorafgaand aan de steunuitkering bestonden, te herstellen.

VII

Er is derhalve sprake van staatssteun voor een nettobedrag van 37,144 miljoen DEM, dat GMH in het kader van de overeenkomst met NILEG, na aftrek van de negatieve prijs van de verkoop van het terrein Westerkamp, indien die verkoop geannuleerd wordt, heeft ontvangen. Gezien de uitgaven die met deze steun zijn gedekt, moet de steun als exploitatiesteun worden aangemerkt, een vorm van steun die noch met Beschikking nr. 2496/96/EGKS, noch met het EGKS-Verdrag verenigbaar is. De betrokken steun moet derhalve ongedaan worden gemaakt en door de begunstigde onderneming worden terugbetaald.

De terugbetaling dient overeenkomstig de procedures en bepalingen van het Duitse recht te geschieden, waarbij rente verschuldigd is vanaf de datum waarop de steun werd uitgekeerd, tegen het voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent van de regionale steunmaatregelen toegepaste referentiepercentage. Deze maatregel is noodzakelijk om de aan de steunuitbetaling voorafgaande situatie te herstellen en alle financiële voordelen die de onderneming daarmee heeft genoten, weg te nemen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die Duitsland via de Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH ten belope van 61,64 miljoen DEM aan Georgsmarienhütte GmbH heeft verleend, is zonder voorafgaande aanmelding bij de Commissie overeenkomstig artikel 6 van Beschikking nr. 2496/96/EGKS, onrechtmatig uitgekeerd. Deze steun is noch met het EGKS-Verdrag, noch met de gemeenschappelijke markt verenigbaar, omdat zij aan geen van de voorwaarden van Beschikking nr. 2496/96/EGKS voldoet om voor een uitzondering op artikel 4 van het EGKS-Verdrag in aanmerking te komen.

Artikel 2

Duitsland dient de in artikel 1 genoemde steun ongedaan te maken en te gelasten dat binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking terugbetaling ervan geschiedt.

Indien de verkoop van het terrein Westerkamp wordt geannuleerd zoals in de laatste brief van Duitsland werd aangekondigd, vermindert het bedrag van de terug te betalen steun met 24,496 miljoen DEM tot 37,144 miljoen DEM.

De terugbetaling dient overeenkomstig de procedures en bepalingen van het Duitse recht te geschieden, waarbij vanaf de datum waarop de steun werd uitgekeerd, rente opeisbaar is tegen het voor de berekening van het netto-subsidie-equivalent van regionale steunmaatregelen op het tijdstip van de steunuitkering geldende referentiepercentage.

Artikel 3

Duitsland dient de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee te delen welke maatregelen het heeft genomen om aan deze beschikking te voldoen, en aan te tonen dat de verkoop van het terrein Westerkamp aan de Niedersächsische Landesentwicklungsgesellschaft mbH geannuleerd is,

zodat dit in het bedrag van de terug te betalen steun kan worden verrekend.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 29 juli 1998.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 maart 1999

tot wijziging van Beschikking 79/542/EEG van de Raad en van de Beschikkingen 92/160/EEG, 92/260/EEG, 93/195/EEG en 93/197/EEG wat betreft de veterinaire-rechtelijke voorschriften voor de tijdelijke toelating, het opnieuw binnenbrengen en de invoer in de Gemeenschap van geregistreerde paarden uit sommige delen van Saoedi-Arabië

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 496)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/228/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni
1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voor-
schriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer
van paardachtigen uit derde landen ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland
en Zweden, en met name op de artikelen 12, 13, 15, 16
en 19, onder ii),Overwegende dat bij Beschikking 79/542/EEG van de
Raad ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 98/622/EG
van de Commissie ⁽³⁾, een lijst is vastgesteld van de derde
landen waaruit de lidstaten de invoer van runderen,
varkens, paardachtigen, schapen en geiten en vers vlees en
vleesproducten toestaan;Overwegende dat de Commissie bij Beschikking 92/
160/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 97/685/
EG ⁽⁵⁾, de regionalisering van sommige derde landen ten
aanzien van de invoer van paardachtigen heeft vastgesteld;Overwegende dat de veterinairerechtelijke voorschriften en
de veterinaire certificering voor de tijdelijke toelating, het
opnieuw binnenbrengen en de invoer van geregistreerde
paarden zijn vastgesteld bij respectievelijk de Beschik-
kingen 92/260/EEG ⁽⁶⁾, 93/195/EEG ⁽⁷⁾ en 93/197/EEG ⁽⁸⁾
van de Commissie, alle laatstelijk gewijzigd bij Beschik-
king 98/594/EG ⁽⁹⁾;Overwegende dat bij het inspectiebezoek van de veteri-
naire diensten van de Commissie aan Saoedi-Arabië is
gebleken dat de veterinaire diensten van dat land een
voldoende controle over de diergezondheidssituatie en
inzonderheid over het verkeer van paardachtigen uit
sommige delen van het grondgebied naar andere delen
van het land lijken te hebben;Overwegende dat de veterinaire autoriteiten van Saoedi-
Arabië zich er schriftelijk toe hebben verbonden de
Commissie en de lidstaten binnen 24 uur per fax, tele-gram of telexbericht in kennis te stellen van een bevesti-
ging van een uitbraak van een van de in bijlage A bij
Richtlijn 90/426/EEG genoemde besmettelijke ziekten bij
paarden, waarvoor in dat land een aangifteplicht geldt, en
binnen een redelijke termijn van elke wijziging in het
invoerbeleid ten aanzien van paardachtigen;Overwegende dat op grond van een serologisch onderzoek
dat is uitgevoerd op het gehele grondgebied van Saoedi-
Arabië, dit land geacht moet worden sinds ten minste zes
maanden vrij te zijn van kwade droes en dourine, dat
Venezolaanse paardenencefalomyelitis en vesiculaire
stomatitis er nooit zijn voorgekomen, maar dat serologi-
sche bewijzen voor het vóórkomen van virale paardenarte-
ritis zijn gevonden;Overwegende dat uit de resultaten van bovengenoemd
onderzoek blijkt dat sinds meer dan twee jaar geen
gevallen van Afrikaanse paardenpest in Saoedi-Arabië zijn
waargenomen en dat in de laatste twaalf maanden in dit
land geen vaccinatie tegen deze ziekte is uitgevoerd en dat
een dergelijke vaccinatie ook officieel verboden is; dat
sommige delen van Saoedi-Arabië niet geacht kunnen
worden vrij te zijn van de ziekte;Overwegende dat de bevoegde autoriteiten van Saoedi-
Arabië de Commissie officiële goedkeuring van een
insectenveilig quarantainestation nabij Riyad hebben
gemeld en specimens van de handtekeningen van de
officiële dierenartsen die gemachtigd zijn de internatio-
nale uitvoercertificaten te ondertekenen, hebben meege-
deeld;Overwegende dat het wegens de diergezondheidssituatie
in sommige delen van Saoedi-Arabië dienstig lijkt het
betrokken land in regio's in te delen en invoer in de
Gemeenschap van geregistreerde paarden alleen toe te
staan uit het ziektevrrije gedeelte van het grondgebied van
Saoedi-Arabië;Overwegende dat de veterinairerechtelijke voorschriften en
de veterinaire certificering moeten worden vastgesteld
met inachtneming van de diergezondheidssituatie in het
betrokken derde land; dat deze maatregel alleen geldt
voor geregistreerde paarden;⁽¹⁾ PB L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42.⁽²⁾ PB L 146 van 14. 6. 1979, blz. 15.⁽³⁾ PB L 296 van 5. 11. 1998, blz. 16.⁽⁴⁾ PB L 71 van 18. 3. 1992, blz. 27.⁽⁵⁾ PB L 287 van 21. 10. 1997, blz. 54.⁽⁶⁾ PB L 130 van 15. 5. 1992, blz. 67.⁽⁷⁾ PB L 86 van 6. 4. 1993, blz. 1.⁽⁸⁾ PB L 86 van 6. 4. 1993, blz. 16.⁽⁹⁾ PB L 286 van 23. 10. 1998, blz. 53.

Overwegende dat duidelijkheidshalve de ISO-landencode moet worden gebruikt voor wijzigingen in de lijsten van derde landen;

Overwegende dat Beschikking 79/542/EEG en de Beschikkingen 92/160/EEG, 92/260/EEG, 93/195/EEG en 93/197/EEG dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd;

Overwegende dat in de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In deel 2 van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG wordt, met inachtneming van de alfabetische volgorde van de ISO-landencode, de volgende regel ingevoegd in de speciale kolom voor paardachtigen:

„SA | Saoedi-Arabië | X | (1)“.

Artikel 2

Aan de bijlage bij Beschikking 92/160/EEG wordt het volgende toegevoegd:

„Saoedi-Arabië

Het ganse grondgebied behalve de beschermingszone en de toezichtzone die zijn vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, lid 2, onder a), van Richtlijn 90/426/EEG en die als volgt zijn afgebakend:

1. Beschermingszone

1.1. Provincie Jizan

— De hele provincie behalve het deel ten noorden van de wegcontrolepost te Ash Shuqaiq op weg nr. 5 en ten noorden van weg nr. 10.

1.2. Provincie Asir

— Het deel van de provincie dat is afgebakend door weg nr. 10 tussen Ad Darb, Abha en Kamis Mushayt in het noorden, met uitzondering van de ruitclubs op de militaire basis en de luchtmachtbasis.

— Het deel van de provincie dat in het noorden is afgebakend door weg nr. 15 die gaat van Kamis Mushayt via Jarash, Al Utfah en Dhahran Al Janoub naar de grens met de provincie Najran.

— Het deel van de provincie dat wordt afgebakend in het noorden door de weg van Al Utfah via Al Fayd naar Badr Al Janoub (provincie Najran).

1.3. Provincie Najran

— Het deel van de provincie dat wordt afgebakend door de weg van Al Utfah (provincie Asir) naar Badr Al Janoub en naar As Sebt en van As Sebt langs Wadi Habunah naar het knooppunt met weg nr. 177 tussen Najran en Riyad ten noorden en van dit knooppunt

langs weg nr. 177 in zuidelijke richting naar het knooppunt met weg nr. 15 van Najran naar Sharourah.

— Het deel van de provincie ten zuiden van weg nr. 15 tussen Najran en Sharourah et de grens met Jemen.

2. Toezichtzone

2.1. Provincie Jizan

— Het deel van de provincie ten noorden van de wegcontrolepost te Ash Shuqaiq op weg nr. 5, gecontroleerd door de wegcontrolepost te Al Qahmah en ten noorden van weg nr. 10.

2.2. Provincie Asir

— De ruitclubs op de militaire basis en de luchtmachtbasis.

— Het deel van de provincie tussen de grens van de beschermingszone en weg nr. 209 van Ash Shuqaiq naar de wegcontrolepost Muhayil op weg nr. 211.

— Het deel van de provincie tussen de controlepost op weg nr. 10 ten zuiden van Abha, de stad Abha en de wegcontrolepost Ballasmer 65 km van Abha op weg nr. 15 in noordelijke richting.

— Het deel van de provincie tussen Khamis Mushayt en de wegcontrolepost 90 km van Abha op weg nr. 255 naar Samakh en de wegcontrolepost te Yarah 90 km van Abha op weg nr. 10 naar Riyad.

— Het deel van de provincie ten zuiden van een denkbeeldige lijn tussen de wegcontrolepost te Yarah op weg nr. 10 en Khashm Ghurab op weg nr. 177 tot de grens van de provincie Najran.

2.3. Provincie Najran

— Het deel van de provincie ten zuiden van een lijn tussen de wegcontrolepost te Yarah op weg nr. 10 en Khashm Ghurab op weg nr. 177, van de grens van de provincie Najran tot de wegcontrolepost Khashm Ghurab op 80 km van Najran en ten westen van weg nr. 175 naar Sharourah.”.

Artikel 3

Beschikking 92/260/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De lijst van derde landen van groep E in bijlage I wordt vervangen door:

„Verenigde Arabische Emiraten (AE), Bahrain (BH), Algerije (DZ), Egypte (1) (EG), Israël (IL), Jordanië (JO), Koeweit (KW), Libanon (LB), Libië (LY), Marokko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saoedi-Arabië (1) (SA), Syrië (SY), Tunesië (TN), Turkije (1) (TR)“.

2. De titel van het gezondheidscertificaat in bijlage II, deel E, wordt vervangen door:

„GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor de tijdelijke toelating (minder dan 90 dagen) tot het grondgebied van de Gemeenschap van geregistreerde paarden uit de Verenigde Arabische Emiraten, Bahrain, Algerije, Egypte (1), Israël, Jordanië, Koeweit, Libanon, Libië, Marokko, Malta, Mauritius, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië (1), Syrië, Tunesië en Turkije (1)”.

Artikel 4

Beschikking 93/195/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De lijst van derde landen van groep E in bijlage I wordt vervangen door:

„Verenigde Arabische Emiraten (AE), Bahrain (BH), Algerije (DZ), Egypte (1) (EG), Israël (IL), Jordanië (JO), Koeweit (KW), Libanon (LB), Libië (LY), Marokko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (OM), Qatar (QA), Saoedi-Arabië (1) (SA), Syrië (SY), Tunesië (TN), Turkije (1) (TR)”.

2. De lijst van derde landen van groep E in de titel van het gezondheidscertificaat in bijlage II wordt vervangen door:

„Verenigde Arabische Emiraten, Bahrain, Algerije, Egypte (1), Israël, Jordanië, Koeweit, Libanon, Libië, Marokko, Malta, Mauritius, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië (1), Syrië, Tunesië, Turkije (1)”.

Artikel 5

Beschikking 93/197/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De lijst van derde landen van groep E in bijlage I wordt vervangen door:

„Verenigde Arabische Emiraten (2) (AE), Bahrain (2) (BH), Algerije (DZ), Egypte (1) (2) (EG), Israël (IL), Jordanië (2) (JO), Koeweit (2) (KW), Libanon (2) (LB), Libië (2) (LY), Marokko (MA), Malta (MT), Mauritius (MU), Oman (2) (OM), Qatar (2) (QA), Saoedi-Arabië (1) (2) (SA), Syrië (2) (SY), Tunesië (TN)”.

2. De titel van het gezondheidscertificaat in bijlage II, deel E, wordt vervangen door:

„GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor invoer in de Gemeenschap van geregistreerde paarden uit de Verenigde Arabische Emiraten, Bahrain, Egypte (1), Jordanië, Koeweit, Libanon, Libië, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië (1) en Syrië en van geregistreerde paardachtigen en als fok- en gebruiksdier gehouden paardachtigen uit Algerije, Israël, Marokko, Malta, Mauritius en Tunesië”.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 5 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie